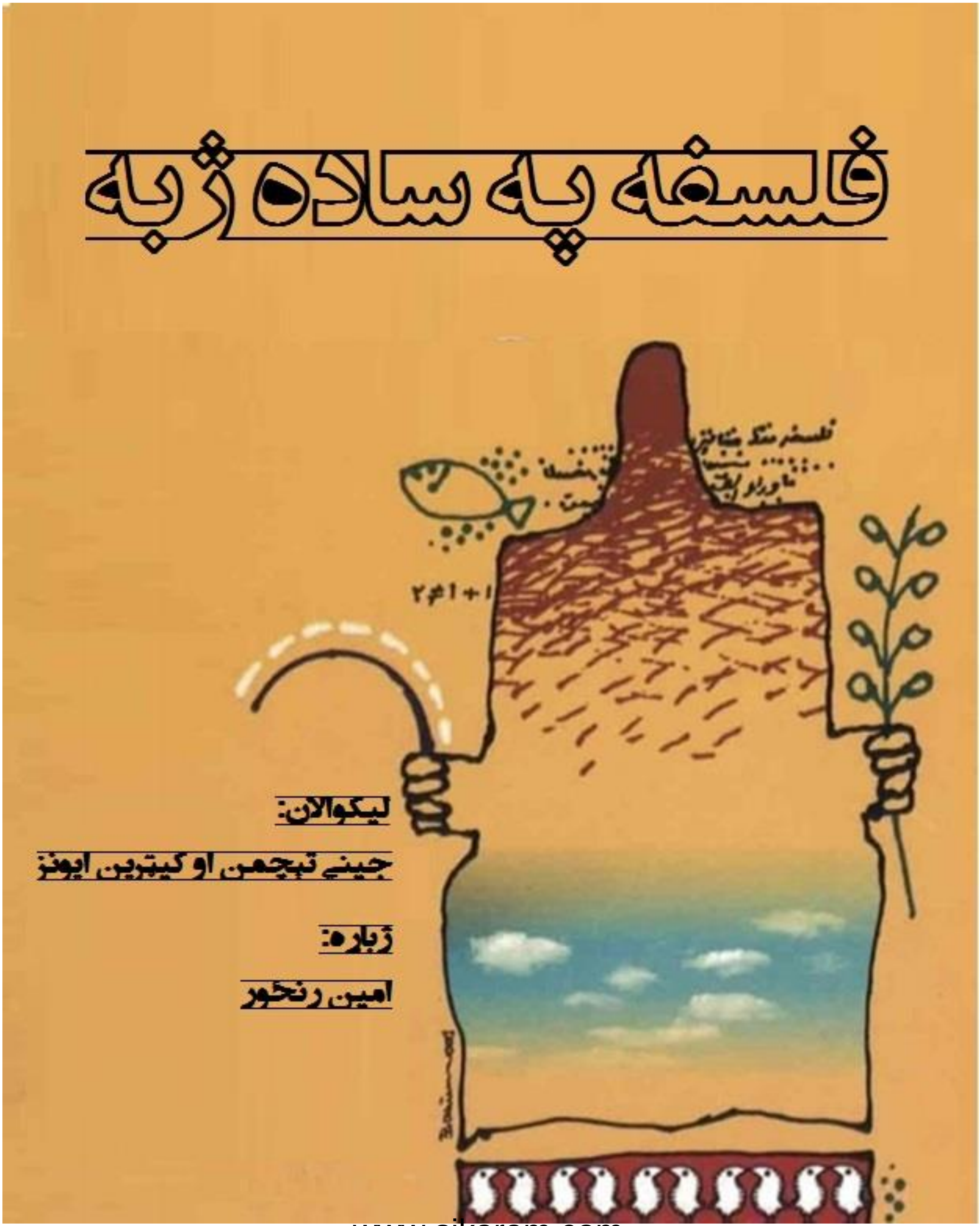

www.sikaram.com

فلسفه په ساده ژبه

په بلجیم کی د قضايي فلسفې حقوقي څانگه (Y-ease)

www.sikaram.com

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب نوم ---------------- فلسفه په ساده ژبه

لیکوالان:------------ -------جیني ټېچمن او کیټرین ایوینز

ژباړه:---------------------- امین رنځور احمدزی

کمپوز او ډیزاین: ---------- جمال ناصر خټک

د چاپ شمېر:-------------- دوه زره ټوکه

خپرندوی: ----------------- په بلجیم کی د قضایي فلسفی حقوقي څانګه

دترلاسه کولو پتې:

کابل: د پامیر سېنما شاته دوهم پوړ کتاب‌ښار ته مخامخ د هله مجلی دفتر

جلال اباد: اسحق زی مارکېټ ځمکتلی یار کتاب پلورنځی

لوګر:۱- پل‌علم زینت راډیو ۲- ښاروال مارکیټ حکیمي کتابپلورنځی

پکتیا: ګردېزښار غزني لین علمي کتابپلورنځی

www.sikaram.com

لړلیک

- سریزه ۴
- فلسفه څه شی ده ؟ ۵
  - مابعدالطبیعه ....
  - اخلاقي فلسفه ....
  - سیاسي فلسفه ....
  - د علم فلسفه ....
  - منطق ....
  - د فلسفې نوری څانګې ....
- ګټه او اخلاقي اصول ....
- مارکس او مارکسیزم ....
- اقتدار او بې دولتي ....
- ژوند او مرګ ....
- د شر وجود ....
- د خدای(ج) وجود ....
  - دلیل د الهام په بنیاد ....
  - دلیل د معجزاتو په بنیاد ....
  - دلیل د علت اولی ....
  - دلیل د وجود په بنیاد ....
  - دلیل د اتقان صنع ....

- برابري ....
  - د فرصت برابري ....
  - قانون او ارزښتونه ....
  - حداقل دولت ....
- آزادي ....
  - سياسي آزادي ....
  - استقلال ....
  - د مشروطه حکومت په چوکاټ کی سیاسي ازادي ....
  - د ټولنو د آزادئ تضمين ....
  - فردي آزادي او طبيعي حقوق ....
- په ژوند د فلسفې تاثير ....

سریزه

دا کتاب هم د عادي لوستونکیو لپاره لیکل شوی او هم د پوهنتونونو تحصیلاتي مؤسسو او مسلکي محصلینو لپاره لیکل شوی دی، دا کتاب د کېمبریج د پوهنتون فارغ کیتېرین ایوینز لیکلی دی هغه اړتیا احساس کړه چې لوستونکي د فلسفی له لا زیاتو موضوعاتو سره آشنا شي، موږ وغوښتل چې دلته هغه پیچلي اصطلاحات په اسانه او ساده ژبه بیان او وړاندی کړو کوم چې عام فهمه نه دي او د فلسفی په نورو کتابونو کی په نسبتاً تخصصي ژبه وړاندی شوي دي. په نورو پخوانیو آثارو کی به ډیر کم داسی وي چې دی اصل ته دی پام پکی شوی وي. موږ دلته د فلسفی له براخ علم نه په اختصاري ډول یو څو متنونه راخیستی دي چې په فلسفي علم، سیاسي نظریاتو، فیمنیزم، منطق او د ژوند په مانا مشتمله ده. د موضوعاتو د ځینی برخو په لیکلو کی د کیمبریج پوهنتون له درسي جزواتو استفاده شوی ده لیکن دا موارد په یو داسی شکل استفاده شوي دي چې هغه کسانو ته اخذ تر ډیر اسانه دی کوم چې له فلسفی سره تر دا دمه هیڅ اشنا نه دي. د فلسفی تاریخ مو دلته تر بحث لاندی نه دی نیولی لیکن ځای ځای په مستقیم او غیرمستقیم ډول فلسفي مساي او پیشنهادي حل لاری وړاندی شوي دي. په دوهم چاپ کی ځینی متنونه تصحیح شوي دي یو له دغه فصلونو څخه (ژوند او مرگ) دی چې د سیاسي اخلاقو په جمله کی راځي او دوهم فصل د (مارکس او مارکسیزم) په نامه د مارکس د سیاسي نظریې تشریحي بڼه ده.

دا کتاب د علمي پراختیا او د فلسفي معلوماتو د زیاتوالي په موخه نه صرف د فلسفی د زده کوونکو لپاره بلکی د سیاست، ټولنیزی نظریې او د الاهیاتو د علم د علاقه مندو افرادو لپاره هم ډیر گټور دی.

جیني تیچمن او کیتېرین ایوینز

PHILISOPHY: A Beginners Guide

د کتاب اصل نوم فلسفه د تازه زده کوونکو لپاره دی چې په فلسفه په ساده ژبه اړول شوی دی

ولې اړتیا ده چې فلسفه ووایو ؟

که څه هم دا زموږ په ټولنه پورې نه محدودیږي او عامه مسئله ده. د مطالعې یو له غټو او اړینو مسایلو څخه داده چې فلسفه موږ د سات تیریځ لپاره لولو، نن ورځ زموږ د ځوانانو تر منځ د فلسفی مطالعه ډېره شوی ده مګر په ډیر کم شمېر ځوانان به وي چې فلسفه د مناسب هدف او انګیزی په خاطر ګوري، دلته غواړم د فلسفی د مطالعی دوه ډوله انګیزې نقد کړم. اول: ځینی افراد چې شاید ډیری برخه به یی ځوانان وي د نورو ورځنیو مشغولتیاوو او سات تیریو تر څنګ یو ډول کلتوري تفریح هم وکړي چې یوه برخه یی مطالعه تشکیلوي چې له دی نه د خوند لپاره استفاده کوي خو فلسفه ځکه دوئ د خپلی مطالعی لپاره زیاته کاروي چې له کلتوري او روښنفکرانه پرستیژ نه برخمنه ده.

دوهم: یوه بله انګیزه چې د فلسفی په متونو پورې تړلی ده داده چې افراد غواړي خپله د پوهی او سواد سطحه پورته یوسي. له دی نه ددوئ هدف دا وي چې له فلسفي بحثونو سره لا ډیر اشنا شي او په هر څه وپوهیږي. دلته د لوستونکي هدف له مطالعی نه خوند اخیستل او یا سات تیرول نه وي بلکې د ورکړل شوو معلوماتو ذخیره کول دي چې په دغه مطلوب کتاب کی ځای په ځای شوي وي.

د خوند لپاره د فلسفې مطالعه ددی سبب کیږي چې سړی د فلسفې د عمیقې مطالعی په ځای یو څو کتابه ووایي ځینی جملی او اصطلاحات یاد کړي او ستړی او بیا د یوی بلی موضوع په لټون او تعقیب پسی لاړ شي. دلته له ټولو مهمه موضوع چې د سړي ذهن کنجکاو کوي د یوی موضوع په اړه د شخص کم معلومات او لنډفهمي ده، بلخوا د کیسی په شکل د فلسفی د تاریخ لوستل بغیر له دی چې فلسفه د سړي په ذهن کی د یو داستان په شکل پاتی کړي بله نتیجه نه لري خو له هغه کسانو پرته چې هغوئ فلسفه د یو دلچسپ مضمون په توګه وایي او تعقیبوي یې. ددی لوی مثال د پوهنتونونو دی چې هلته فلسفه د ځمکپیژندنی او جغرافیا غوندی د یو اضافې مضمون په توګه تدریسیږي.

اساساً فلسفه د انسان تر ګردو زیاته او مهمه روحي اړتیا ده، ځکه چې انسان ژور پوهیدلو ته اړتیا لري او دغه راز پوهیدنه د انسان لپاره یوه همیشنۍ اړتیا ده. لکه چې موږ ګورو ماشومان تل په دې هڅه کې دي چې وپوهیږي دا کار څنګه، له کومه او چا وکړ. په همدې دلیل ارسطو وايي: فلسفه په طبیعي توګه نړۍ رانغاړي بناً هر انسان په یو نه یو توګه فیلسوف او یا د فلسفې تر تاثیر لاندې دی، ځکه چې په ناغوښتلې توګه ددوئ ژوند په هغو مسایلو پورې تړلی دی چې فلسفه بحث ترې کوي او فیلسوفان دغه مسایل چې د انساني ژوند بنیاد یې بللی شو په ژوره توګه څیړي او تر بحث لاندې یې نیسي او د حل لارې ورته لټوي.

له بل پلوه موږ انسانان په ژوند کې د عملي کردار لپاره مجبور یو چې همیشه تصمیم ونیسو او په بنیادي توګه له یو انتخابه پرته ژوند کول ناممکن دي، نو په همدې اساس موږ اړ یو چې پوه شو کوم تصمیم چې موږ نیسو ولې او څنګه یې باید ونیسو او د فلسفې وظیفه همدغه ده چې موږ ته ددغه انتخاب نوعیت نتیجه او حل لارې راپه ګوته کړي. نو په دې اساس فلسفه د هر انسان لارښود دی، او د لا ښو لارو چارو او کاملو لارو چارو او نویو لارو چارو د ټاکلو لپاره یو منظم چوکاټ او سیستم ته مو ورپام کوي او په انسان کې د ژوند او نړۍ د حقیقي مانا او جوهر د پیدا کولو لپاره یوه قوي قوه او هوډ پیدا کوي د همدې لپاره موږ فیلسوف هغه څوک بللی شو چې ددغو اړتیاوو څیړونکی وي او دغه چوکاټ چې د ژوند د اصولو لپاره د فلسفې علم ټاکلی دی شنلي او څېړلی شي.

بله ضروري نکته چې د فلسفې اهمیت مخکې له مخکې راته روښانولی شي هغه داده چې ټول علوم فلسفې ته اړ دي، تر ډیره پورې دعلماوو تر منځ نظر دا موجود دی چې فلسفه د علومو په اساس ټاکلو کې مخکښ رول لري، که هغه علوم طبیعي او ریاضي علوم وي چې په تجربوي اسلوب مخکې ځي یا په برهان او قیاس، بلکې ټول هغه څه چې موږ یې د علم په نوم یادولی شو فلسفه یې نقشه ورجوړوي.

تر کومه حده چې ددې کتاب د ژباړلو اړتیا ده باید ووایم چې لکه څرنګه چې ښاغلي تېچمن په خپله د پیل په خبرو کې ویيلي دي دا کتاب د فلسفې له مسلکي اشخاصو پرته د هغو لپاره هم مهم دی چې غواړي د فلسفې په اړه په څه وپوهیږي دلته کوشش شوی دی چې د فلسفې د مطالعې

پیچلي موضوعات او نسبتاً سخت اصطلاحات په ارامه او روانه ژبه وړاندی شي چی هر څوک وکولی شي استفاده تری وکړي او په موضوع وپوهیږي.

که څه هم ژباړه یو ډیر دروند مسؤلیت دی او دا چی زه به د ژباړی په جریان کی تر کومه حده توانېدلی یم چی د مسایلو اصلي پانګه تاسو ته وړاندی کړم خو ډاډه یم چی په پښتو ژبه د فلسفې اړوند لیکنو د نه شتون په وجه دا او دی ته ورته نوری ژباړی نه یوازی چی دوخت ضرورت دی بلکی د راتلونکو نسلونو یو قرض دی چی په خفګان سره باید ووایو چی اوسنیو لیکوالانو او ژباړونکو په مناسبه توګه دغه قرض نه دی ادا کړی او یا تر اوسه پوری دی ته متوجی شوي نه دي.

زه یو ځل بیا وایم چی ژباړه یو دروند مسؤلیت دی چی هم د لیکوال او هم د هغو کسانو پور راپه غاړه کوي کوم چی ته غواړی د لیکوال خبری په عینی شکل وروړسوی زه یې مخکی له مخکی د نیمګړتیا او کمزوری بخشش غواړم.

د یو آباد او علمي افغانستان په هیله

محمدامین رنځور

جلال آباد ۱۳۸۸هـ ل د حمل د میاشتي پینځلسمه نېټه

فلسفه څه شی ده؟

فلسفه د هغه مسایلو مطالعه ده چې ډېر پراخ او جنجالي وي دا مسایل په ماهیت، وجود، معرفت، اخلاق، دلیل او د انسان په هدف پوری تړلي دي. په فلسفي پوهنتون کی دا موضوع په مختلفو ښاخونو تقسیمیږي چې اصلي څانګې یی عبارت دي له مابعدالطبیعه، اخلاقي فلسفه، سیاسي فلسفه، علمي فلسفه او منطق.

مابعدالطبیعه: د وجود او پیژندګلوی مطالعه

د ارسطو د آثارو یو راټولوونکي اندرونیکوس دغه نوم د ارسطو د فلسفی په یوی برخې کیښود، خپله ارسطو دغه برخی ته فلسفه اولی نوم ورکړی وو له فلسفه اولی نه د هغه مقصد بنیادي یا مهمه فلسفه وه، فلسفه اولی یا بنیادي فلسفه له ذات وجود، ذات علیت، او ماهیت شناخت څخه عبارت ده. اندرونیکوس د ارسطو د آثارو د راټولولو به وخت د فلسفه اولی له مربوطه رسالی طبیعات څخه د مابعدالطبیعه فلسفی نوم راخیستی ده هغه طبیعیات د یو کتاب په بڼه راټول کړل او مابعدالطبیعه یی ونوموله یعنی هغه برخه چې طبیعات وروسته ده.

ما بعدالطبیعه له هستئ پیژندنی څخه تشکیل شوی ده هستي پیژندنه د ذات وجود، ذات تکوین یا پیدایښت، معرفت پیژندنی یا د همغه شناخت نظریې مطالعی ته وایي. لیکن د ذهن، روح، خدای، زمان، مکان او اختیار مسایل هم تر بحث لاندی نیسي. دا په دی دلیل چې د معرفت او وجود پوره تحقیق ځینی نور مسایل هم په بر کی نیسي کوم چې په همدی مطالعی پوری اړوند دي.

اخلاقي فلسفه: د ارزښتونو مطالعه

د Ethecs اصل منشأ یوناني کلمه ده چې د منش او رفتار مانا ورکوي لیکن له اولسمی پیړی راپدیخوا په انګلیسي کی د اخلاقیاتو د علم د مطالعی په مانا استعمالیږي. نن ورځ اخلاق دوه متفاوتي ماناوې لري اول کولی شو اخلاق هغه نظریه وبولو چې د عقلاني سرچینو د نظریې

مطالعه او بررسي کوي او اخلاقي اصول توجیه کوي دوهم دا چې اخلاق د خاصو اصولو هغه رفتار ته ويل کيږي چې د متخصصو او عادي افرادو د قبول وړ وي. د اخلاقو له ګڼو څانګو څخه طبي اخلاق، تجارتي اخلاق او کاري اخلاق بالخصوص د يادولو وړ دي. د اخلاقياتو علم اخلاقي اصول، نيکبختي، عدالت، شجاعت او په ټولييزه توګه د ارزښتمندو او بې ارزښته خصلتونو څېړلو ته ويل کيږي.

سیاسي فلسفه: د دولت او رعیت مطالعه

سیاسي فلسفه د دولت او رعیت تر منځ مسایل شاربي، ليکن په جزياتو او د حکومتي لوړو ژورو او د مشرتابه په طريقو ډېر نه غږيږي بلکې کوشش کوي چې دا سوالونه وڅيړي:

- ✓ ولې انسان بايد د حکومت تابع وي آيا له ډار او ترس پرته بل کوم دليل د اطاعت د منلو لپاره شته؟
- ✓ آيا موږ دولتونو لرلو ته اړتيا لرو يا د دولتونو له شتون پرته به لا د بهتر وضعيت لرونکي يو؟
- ✓ آزادي څه شی ده او رعيت تر کومه حده آزادي لرلی شي او تر کمه حده بايد له آزادۍ برخمن وي؟
- ✓ برابري څه شی ده او آيا خوښوونکی ده؟

د اوسنۍ پيړۍ په لومړنۍ نيمايي کې فيلسوفانو د دولت او رعيت له مسايلو سره ډېره کمه علاقه درلودلې ده، تر دغه وخته دا موضوع مکرراً د فلسفې د يوې مهمې برخې په توګه ليدل کيده. د افلاطون له وخته ټولو هغه کسانو چې فلسفي مخکښ متفکرين وو سياسي فلسفه د خپلو ليکنو په سر کې راوستې ده، په خپله افلاطون هم په دې باب دوه غټ آثار چې جمهوري او قوانين نوميږي ليکلي دي.

ارسطو هم د سیاست په نامه قوي کتاب ليکلی دی آګستاين د خدای ښار په نامه کتاب ليکلی. توماس آکويناس د دولت او رعيت حقوق او وظايف کتاب وليکه. توماس هابز هم د ليوياتان په نامه ليکنه کړې ده. جان لاک د مدني حکومت په نامه ليکل کړي دي چې د پام وړ کتاب دی. ډيويډ هيوم د تاريخ او سياست په نامه مطلب وليکه. او همدا راز د معاصرو فيلسوفانو له ډلې

چې دا برخه يې له پامه نه ده غورځولې هیګل، بینتم، جان ستوراټ میل او په ځانګړي ډول کارل مارکس یادولی شو.

دعلم فلسفه

د فلسفی مسایلو د وجود تصور چې په نظام مندئ علومو پورې منحصر دي نسبتاً نوی تصور دی، دا چې اوسمهال د علم د فلسفې په نامه یادیږي تر نولسمې پیړئ پورې یې د معرفت د نظریې یوه برخه تشکیلوله. د نولسمې پیړئ ځینې فیلسوفان لکه جان ستوراټ میل دا د منطق د یوې څانګې یعنې استقرایي منطق په توګه تر بحث لاندې نیولې ده.

اوسمهال د علم فلسفه د فلسفې د یو ځانګړي شاخ په توګه شمېرل کیږي او په همدې عنوان په اکثره پوهنتونونو کې ځینې وخت د علم محصلینو او ځینې وخت د فلسفې محصلینو او ځینې وخت هم دواړو ډلو ته تدریسیږي. دعلم فلسفه غالباً د علم د تاریخ تر څنګ شمېرلې شي. د فلسفې د علم اکثره لاروي چې کله شروع کوي لومړی یې د خپل تحصیل ژوند له علمي فلسفې شروع کړی او وروسته یې فلسفې ته مخه کړې ده. د فلسفی مسایل چې د علم مربوط دي د هستۍ پیژندنې په مسایلو ورګډیږي یعنې د واقعیت په باره کې مسایل لکه د جاذبې قوه، مقناطیسي قوه او الیکټرونونه.

منطق: د استنتاج او دلیل فلسفه

د منطق د کلمې ريښه له يوناني کلمې لوگوس څخه اخيستل شوی ده چې د فکر يا دليل په مانا ده او احتمالاً داسی ده چې ځينی وخت منطق د فکر د قوانينو د مطالعی په توگه تعريفيږي ليکن ارسطو چې ددغې موضوع بنيادگزار دی منطق يې د دلايلو د مطالعی په نامه توصيف کړی دی.

له دی ټولو سره داسی هم نه ده چې د هر استدلال هدف دقيقاً د يو شي ثابتول دي بلکی د ډيری استدلالونو هدف دادی چې يو شی احتمال لري. د منطق بهترين تعريف عبارت دی له (منطق د کامل استدلال هغه مطالعی ته وايي چې په صحت او عدم صحت پوری رابطه لري)

ځينی فيلسوفان وايي چې منطق بايد حقيقت هم د صحت غوندی تر مطالعی لاندی ونيسي ليکن حقيقت له صحت نه ډيره پراخه موضوع ده.

د فلسفې نوری څانگې

که څه هم په دی کتاب کی زموږ هدف دا وو چې تر ممکن حده دغه ليکنه د فلسفی په باب جامع واوسي ليکن بيا هم موږ به اختصار بسنه وکړه او د فلسفی ډيری څنگی مو ناويېلی پريښودی. په دی وجه موږ د رياضياتو فلسفه، د ژبی فلسفه، د حقوقو فلسفه او د هنر يا ښکلاپېژندنی په فلسفه خبری ونکړی. دليل يی هم دادی چې دغومره اوږد بحث په دومره کوچنۍ ليکنه کی نه ځايېږي او د يو جامع بحث لپاره قوي اثر ليکلو ته اړتيا ده چې لوستونکي له پورته يادو او ورته نورو برخو سره له مخکی بلدتيا ولري.

په ټولييزه توگه د فلسفی مطالعی ته له دوه لارو دوام ورکولی شو: يا خو فيلسوف غواړي چې جنجالي مفاهيم تعريف او تحليل کړي او د ثبوت لپاره يې اعتمادي سرچينی استعمال کړي تر څو انتزاعي او جنجالي تصوراتو ته چې د فلسفی اصلي مسايل دي او د فلسفی د توجه وړ دي تشريح او توضيح پيدا کړل شي. د فلسفی دغه دوه انواع عبارت دي له تحليلي او (Continental)

لیکن باید ووایو چی دغه دوه عنوانونه چندان دقیق نه دي. اوس وخت کی تحلیلي فلسفه د شلمی پیړۍ د انګلیسي فیلسوفانو ګیلبرټ رایل، جي ایل آونستېن او جي آنسکام او امریکایي فیلسوفانو لکه ډونالډ ډیویډمین، هیلري پانټام او سایول کریپکي په نومونو پوری تړل شوی ده. خو بلخوا کانټینېنټل فلسفه د جنوبي امریکی او اروپا په ځینې برخو کی تر سترګو کیږي. دا فلسفه د فلسفي نظامونو د بنسټګرانو لکه هیګل، شوپنهاور، مارکس او په دی وروستیو کی د ځینی افرادو لکه سارتر، هابرماس او ډریډا په نومونو پوری تړل شوی ده.

په ژوند د فلسفې تاثیر

فلسفه په انساني ژوند کې هم د اصولو او قواعدو له مخې او هم د ژوند پرمختګ او باریکیو د لا ښه پېژندلو لپاره یو بنیادي اصل ده. فلسفه چې د نړۍ د مشهورو مفکرینو په نظریاتو او لرلید ولاړه ده معمولاً هغه مسایل شاربي چې ډېر جنجالي او پیچلي وي که څه هم فیلسوفان د فلسفې د مختلفو قواعدو په اړه موافقتونه او مخالفتونه دواړه لري خو بیا هم فلسفه د انساني ژوند د پرمختګ بهترینه لار وه. مختلف ممالک د مختلفو نظریو پلوي کوي او لا تر اوسه یې بریالۍ تطبیقوي چې د مثال په ډول اوسنی قوي او پرمختللی انګلستان هم د یو مشهور مفکر د نظریاتو پایله بللی شو.

د فلسفې په اړه پراخ او تنګ نظرونه

د تاریخ په مختلفو دورو کې فیلسوفانو د دوئ د څېړنې لاندې موضوعاتو ته کله په ډېره ژوره توګه کتلي دي او کله کله یې هم ډېر تنګ نظر ښودلی دی. بلخصوص د شلمې پېړۍ په لومړۍ نیمایي کې فلاسفه وو د بحث موضوعاتو ته په نسبتاً تنګ نظر کتلي دي، لکه د آکسفورډ فلسفه چې د وین د حلقې پوزیتویزم او د ژبو د تحلیل ترکیب چې د موضوعاتو په اړه محدودیت توصیه کوي. او شاید چې همدغه امر په شلمه پېړۍ کې د علم د پرمختګ د مخنیوي باعث شوی وي.

په ۱۹۵۹ میلادي کال ارنست ګیلنر په خپل کتاب (کلمات او اشیاء) کې ډېر کلک انتقادونه وکړل. ګیلنر ادعا وکړه چې حتی مسلکي فیلسوفانو په اکسفورډ کې په خپلو څېړنو کافي وخت نه دی لګولی. او هغه څېړنې چې دوئ کړي دي د مابعدالطبیعي فلسفې له سیاست، اخلاقیاتو او د ژوند له واقعیت سره هیڅ اړخ نه لګوي. هغه وخت د ګیلنر انتقاد د چا غوږ ته کوز نشو مګر وروسته فیلسوفانو د مابعدالطبیعي فلسفې د سوالونو تحلیل ته مخکه کړه او دا مهال د هغه کسانو شمېر کم نه دی چې د ژوند په واقعیت لیکنې او فکر کوي.

په ۱۹۷۰ میلادي کال استرالیایي فیلسوف پیټر سینګر د (حیوان آزاد) په نامه کتاب ولیکه. شاید دا د نړۍ په تاریخ کی لومړنی فلسفي کتاب وي چی د حیواناتو د حلالې د ځایونو (مسلخونو) عکسونه پکی وو. ددی کتاب یو عنوان (دبی غوښې خوړو د پخلي طریقی) باعث شو چی ډیر لوستونکي یې وښو خوړو ته مخکه کړي. همدا راز نورو فیلسوفانو جي آنکام له بارداریٔ نه مخنیوی، ستیفن کلارک د حیواناتو حقوق، فیلپافورټ ترحمي قتل، جوډیس ټامسن د سقط جنین او امارتیاسن د اقتصادي علم او فلسفې په اړه کتابونه ولیکل.

ګټه او اخلاقي اصول

اخلاقي پایله هغه نظریه ده چې وایي کړنې باید د هغې پایلو ته په کتو تر تعقیب لاندې ونیول شي، ددې نظریې مهم قسم Utilitarianism یا فایده‌ګرایي ده او د فایده ګرایۍ مشهور فیلسوفان عبارت دي له ,James Mill, John Stuart Mill او Jermey Bentham.

د یوټیلیټرنیزم فلسفه هیڅ خاص اخلاقي اصل ته اړتیا نلري ددې په ځای یوټیلیټرنستان دا نظریه اختیاروي چې هر هغه عمل چې د یو انسان د نیکمرغۍ سبب ګرځي د عملي کېدو دی او ټول هغه موارد د ارزښت وړ دي چې د انسان د ګټې سبب ګرځي.

بل پلو کانت د یو ټیلیټرنیزم په ضد تر ټولو مخکښ او مشهور فیلسوف دی، کانت وایي په نیکمرغۍ پسې تر شا زغلېدل بې فایدې دي ځکه کیدای شي موږ په دې کې له ناکامۍ سره هم مخ شو، او که نېکمرغي ذاتاً د ارزښت وړ وي نو کله چې مضر اشخاص په نړۍ کې پرمختګ کوي نېکمرغه اشخاص به د ناراحتۍ احساس وکړي. همدا راز کانت په دې نظر دی چې په نړۍ کې یوازینی ارزښتمند شی د نیکۍ اراده ده او نېکه اراده عبارت ده له (د هر هغه کار د ترسره کولو لپاره تمایل او عزم چې نېک وي) د کانت په نظر دا یو معقول اصل دی او هر عاقل موجود کولی شي پیروي ترې وکړي ځکه انسان ته په کار دي چې تل روغ او ریښتینی اوسي حتې که په دروغو تاسو ته یوه ستره ګټه هم لاسته درځي نو باید پرهېز ترې وشي.

که د کانت نظریات وپلټل شي نو تر ټولو ډېره توصیه پکې ددې لیدلې شۍ چې ریښتیني اوسۍ، روغ کارونه کوۍ، د دروغو وعدې مه ورکوۍ، سخاوت کوۍ د نیکۍ غوښتونکي اوسۍ خپل استعدادونه عبث مه ضایع کوۍ په حیواناتو مهربان اوسۍ، هیڅکله ځانوژنه مه کوۍ.

اوس راځو په مقایسوي ډول دواړه نظریات سره پرتله کوو

لومړی نمونه: فرض کړئ یوه مېرمن په یوه جزیره کی د مرگ په حال کی ده او په دی جزیره کی د هغی یوه وریره ده چی فرشته نومیږي هغه خپلې وریری یعنی فرشتی ته وصیت کوي چی ټول مال یې په یوه نیکه لاره کی ولگوي فرشته وعده ورسره کوي چی د هغې ټول مال به د یو لوبغالي په جوړېدو کی لگوي کله چی دغه مېرمن مړه کیږي او فرشته له جزیری نه ابادئ ته راځي او هغه گوري چی د خپلی ترور پیسې په همدغه لوبغالي مصرف کړي خو یو وخت پوهیږي چی د ماشومانو یو هسپتال د پیسو د نشتوالي له امله خراب پروت دی اوس فرشته خپل نیت بدلوي او د لوبغالي لپاره ځانگړی شوی پیسی د کوچنیانو په روغتون لگوي. اوس آیا فرشته په خپل قول وفاداره پاتې شي ؟

دلته د کانت د نظریې پیروان وایي چی بلی فرشته باید په خپل قول ثابته پاتې شي ځکه چی وعده ماتول سم کار نه دی فرشته باید په خپل اصل وعده کلکه پاتی شي ځکه که هغی نه غوښتل له اوله به یی وعده نه کوله. له بل پلوه یوټیلیټرنستان وایي چی هر څه په دی پوری تړلي دي چی وپوښتل شي چی آیا د لوبغلي په جوړېدو انسان ته زیاته فایده رسیږي او که د هسپتال، که لوبغالی مهم وو نو په خپل قول دی ودریږي خو که روغتون انسان ته له هغې زیاته گټه درلوده نو باید خپله وعده ماته کړي؟

دوهمه نمونه: د هند په کلکته ښار کی د تیریسیا مور خپل ټول عمر د مرگ په وخت کی د بی وسه او بی کسه خلکو په خدمت تېر کړ، د فایده باورانو په باور ددی کار فایده ډیره کمه ده د یو فایده باور د محاسبې له مخی د تیریسیا مور ته په کار دي چی خپل عمر د ژوندیو خلکو د خدمت لپاره وقف کړي ځکه د مړه کیدونکو کسانو په نسبت د ژوندیو مرسته کول مهم دي.

دریمه نمونه: داسی وگڼئ چی د بولیسو اداره له ډیره وخته د قاچاقچیانو د یو گروپ په لټه کی ده خو نده توانېدلی چی کومه نښانه او سند یی په اړه بیامومي، یوه ورځ د قاچاقچیانو یو ملگری د پولیسو اداری ته ورځي او د باند د غړو د نیولو لپاره ټول مهم اطلاعات ورکوي ددی کار انگېزه

له پخوانیو کړنو د هغه د پښېمانۍ احساس نه دی بلکې د هغه او د ملګرو تر منځ داخلي اختلافات دي نو پولیس باید څه وکړي؟

د یوټیلیټرنسټ په نظر باید هغه ته مصؤنیت ورکړل شي ځکه د ټولنې د اکثریت منافع په بله هره ملاحظه بهتري لري، خو کانت به د مخبر د پخوانیو جنایاتو په وجه د هغه په مجازات ټینګار وکړي. اصلاً د کانت نظریه په دې ولاړه ده چې که اسمان راپریوځي هم د حقایقو په تعمیل کې باید سستي ونشي مثلاً په هیڅ وجه باید دروغ ونه ویل شي که څه هم د هغه دروغو په ویلو تاته ګټه حاصلېږي.

دلته موږ یو ټکي ته په دقت کولو مجبوریږو د مثال په ډول: تاسو د نازیانو له وېرې څو تنه یهودانو ته په خپل کول کې پنا ورکوئ خو شپبه وروسته نازي عسکر د یهودانو د پلټنې په جریان کې ستاسو کور دررسېږي آیا تاسو نازي عسکرو ته وایئ ی څو تنه یهودانو ته مو به خپل کور کې پنا ورکړی څو هغوئ یې د وژلو کندی ته بوځي او که په دروغ ویلو به د څو تنه بېګناه کسانو ژوند ژغورئ؟ - په داسی حال کې چې تاسو مجبور یئ چې د یوی قاعدی په عملي کولو سره هغه بله قاعده نقض کړئ. خو داسی ښکاري چې یوټیلیټرنیزم هم ګڼ عیبونه لري، که فرض کړو چې د نېکمرغۍ ترلاسه کول د ژوند مهم او حیاتي اصل دی او موږ ټول کوښش کوو چې په خپل ژوند کې نېکمرغي ترلاسه کړو خو دا چې نېکمرغي تل له مشروع لارو نه ترلاسه کیږي او کله کله موږ د نېکمرغۍ د ترلاسه کولو لپاره د نامشروع لارو کارولو ته اړ کېږو نو آیا دا به مناسبه وي چې د یو مطلق ارزښت لپاره چې ترلاسه کول یی تر بل هر څه اړین دي له نامشروع لاری کار واخلو؟ - یا د خپلی ګټې لپاره ریښتیا پټ کړو او دروغ ووایو؟

د رابرټ نازیک په اند چې د فایده ګرایۍ په ضد یو بل نوموتی فیلسوف دی ((فایده باوري موږ ته امر کوي چې ګټو ته په حقایقو ترجیح ورکړو هغه وایي په حقیقت کې انسان ته پکار ده چې تصادفي حقیقت ته په نامشروع خوشالۍ بهتري ورکړي او دا د اخلاقو بنیادي اصل دی)). د فایده

باورئ یو بل مشکل دادی چی موږ ته امر کوي چی خپل اخلاقي فعالیت یوازی تر هغو کسانو محدود کړو کومو ته چی په اسانۍ لاسرسی لرلی شو او له هر هغه چا څخه صرف نظر شو چی کومک ورسره مشکل دی.

جي مور (G,mor) ددی سوالونو لپاره یو مناسب ځواب وایي هغه څرگندوي ((دبدبختیو مخنیوی له دی ډیر مهم دی چی د خوشبختیو لټون دی وشي او که لږ یې واضحه ووایو ددی نظریاتو تایي یوازی د یو سالم عقل په فیصله سره کیدلی شي)).

بلاخره نه د کانت نظریه او نه هم د ستوراټ میل او د ملگرو نظریه یې د عوامو خلکو د صحت او تایید وړ دي ځکه چی سوال پیدا کوي چی ولی باید یو ساده نظریه لکه چی وایي د نېکمرغۍ نظریه د مطلق ارزښت قابل ده د عملي کېدو وړ وي؟ - آیا موږ د جي مور د کتگورئ په شکل یوه بله درمیانه نظریه نشو څېړلی؟ - نو په پایله کی دی نتیجی ته رسېږو چی د نیکۍ لور ته تمایل تر ټولو باوري اصل دی خو تر څنگ یی په یو خاص اصل کلک درېدل هم معقوله خبره نه ده او دا په هغه صورت کی چی په همدغه خاص اصل ټینگار د یو انسان په زیان تمامېدی شي.

مارکس او مارکسیزم

د کارل مارکس عقل چې د چک هیګل د مابعدالطبیعي او د ریکاردو له اقتصادي ځواکمنو نظریاتو قوت اخلي د نولسمی پیړۍ د صنعتي انګلستان په رامنځته کولو کی ټاکونکی رول درلود.

د شلمې پیړۍ د نړۍ په سیاسي او کلتوري نقشه کی د مارکس د افکارو تاثیر تر بل هر متفکر زیات وو، خو مارکس واقعاً په څه عقیده وو ؟ - مارکسیست فلسفه چې لړترلږه تر همدې وروستیو پوری د نړۍ ډیرو هېوادو پری د وفادارۍ سوګند یاداوو دقیقاً څه شی ده ؟- دی سوالونو ته موثق ځوابونه حتی که موجود هم وي په دی کوچنۍ لیکنه کی یې ځایېدل ناشوني دي، په دی سربېره د لومړني مارکس (چې د الماني ایدیالوژۍ لیکوال وو) او وروستي مارکس (چې د سرمایه دارۍ د بنسټ لیکوال وو) تر منځ د ظاهري ناهمغږۍ تاثیراتو هم دا مسئله له مشکل سره ممخ کړی ده. له بلی خوا هغه کسان چې مارکسستان نه دي خو د نظریاتو پوهېدلو یې علاقه‌مند دي د کتابونو د چاپ په وخت د مارکس د خاصې ژبی د کارونی له امله د مارکس به سیاسي او اقتصادي استدلال نشي پوهېدای او لا یې پېچلي موارد سختوي. دلته موږ غواړو چې د کارل مارکس افکار په یوه داسی طریقه تاسو ته توضیح کړو چې نه خو ډیره ساده او توهین آمیز وي او نه هم ډېر مغلق او پیچلي.

کله چې مارکس د ټولنو په اړه بحث پیلوي هغ معتقد دی چې د یوی ټولنی سیاسي کلتوري او حقوقي وضعیت د هغه ټولنی د اقتصاد په څرنګوالي پوری تړلی دی، لکه چې مخکی مو وویل مارکس د نورو روښانفکرانو غوندی د هیګل له تاریخي او فلسفي دیدګاه نه متأثر وو، له هیګل سره د مارکس دغه علاقه د هغه له کتاب د روح بنسټ پېژندنی پوری تړاو لري، مګر د ۱۸۴۰ م په اوږدو کی هغه په دی باور وو چې د ټولنو تشکیل کوم روحي تړاو نه سره لري. دلته وو چې هغه خپل لومړنی نظر تغیر کړ او د یو بالغ نظر په توګه یی دوهم مسیر تر تعقیب لاندی ونیو او همدا ځای د هیګل او مارکس د نظریاتو د بیلتون پیل وو. مارکس تر دی وروسته یو بل پړاو ته مخه

کړه چې اوسمهال یې خلک ډیالیکټیک ماټریالیزم بولي. د مارکس په اند د یو دولت داخلي جوړښت د همغه دولت د تولیدي قوی په رشد او تکامل پوری اړه لري او ددی لپاره چې وپوهېږو یو دولت څنګه اقتصاد لري اړینه ده چې د همغه دولت د داخلي کلتوري او حقوقي موقف په څرنګوالي ځان خبر کړو.

مارکس د پرمختګ مراحل د مالکیت په بېلابېلو انواعو پوری تړلي بولي. د مالکیت له اقسامو د همغه وخت یو مشهور قسم لومړنی اشتراکي مالکیت دی خو وایي اشتراکي مالکیت په هغو ټولنو کې د تطبیق وړ دی چې هلته د تولید پړاو تر اوسه نه دی تکمیل شوی او د ټولنی اقتصاد په مالدارئ او کرنی تکیه وي.

د مارکس په فکر فیوډالېزم ټولنه په طبقاتي ژوند ویشي او تر ټولو او دوه طبقی رامنځته کوي چې یوه یی هم ځمکوال او دوهم یی بی ځمکی طبقه وي او دا حالت ټولنه پانګوالئ ته راکاږي. په پانګوالئ کی هر چیرته چی راکړه ورکړه ډیره وي هلته د پانګوالو او تجارانو ظهور کیږي هغه طبقه چی د ځمکوالو له طبقی سره کاملاً متفاوته ده او دا د مالکیت دریم قسم بلل کیږي.

سرمایه داري یا پانګوالي د یوی بلی طبقی د زیږندی او حتی د کامیابۍ یوه پوړۍ ده چی د کار ابزار په کنترول کی لري لکه کارخانی بانکونه شرکتونه او نور... دا طبقه چی له پانګوالۍ سره اوبدلی طبقه ده بوژوازي بلل کیږي.

د مالکیت پینځمه مرحله سوسیالیزم ده مارکس متعقد دی چی په ټولنه کی د کاري ځواک او روښانفکرۍ په زرغونېدو سره د سوسیالیزم عملي کېدل ممکن شي. پرولتاریا یعنی ټیټ پوړی صنعتي ځواک د کمې مزدورئ په مقابل کی کار کوي او د دوئ په کم معاش کار کول د هغوئ د اربابانو یعنی بورژواز طبقی د چاغښت او سرمایه کیدلو باعث ګرځي. البته پرولتاریا د خپل ژوند د تضمین په خاطر کار کولو ته اړتیا لري او دا یوازی بورژواز طبقه ده چی دوئ ته کار او معاش

ورکولی شي که څه هم د دوئ مشران د کارگرو کار کولو ته اړ دي خو په متناسب ډول د پرولتاریا اړتیا تر بورژواز هغې زیاته ده.

د مارکس په نظر سوسیالیستي انقلاب هغه وخت بریالی کیدای شي چې کله کارگره طبقه ځان تر خپلو اربابانو قوي احساس کړي دا وخت کارگره طبقه د کار ابزار په خپل کنترول کی راولي عیناً هماغسی چې پانگوالي د بورژوازۍ په کامیابۍ کی لاس لري سوسیالیزم هم کولی شي کارگر په خپلو بادارانو برلاسي کړي. مارکس سوسیالیزم له زوال څخه خالي نه بولي هغه اټکل کوي چې د کمې پاملرنی په صورت کی سوسیالیزم ډیر ژر له خپل منځ نه نړیدلی شي او د پرولتاریا دیکتاتوري د دغه مرحلی د پرځولو تر ټولو لومړنۍ نښه بولي. د مارکسیستي نظریې په بنیاد د انسان د تکامل نکته هغه وخت ترلاسه کیدلی شي چې په دغه دیکتاتورۍ غلبه حاصله شي چې په پایله کی به یی نه شخصي مالکیت وجود ولري او نه هم طبقاتي اختلافونه

مارکس یا بل هیڅ کس دا نه ده څرگنده کړی چې کمیونستي چوکاټ له څه شي سره شباهت لري، مارکس په لومړي عبارت کی یو جنت ترسیموي چې خلک خپل زیات وخت په شغل او تفریح مصرفوي په نورو توصیفاتو کی د مارکس د ښار ارمان په نوم مفکوره چې هلته انسانان یو بل نه استثماروي او هیڅ ډول طبقاتي ژوند وجود نلري او هیڅ فساد او ټولنیز مشکلات نشته.

یو مبهم بحث دادی چې آیا کارل مارکس متعقد وو چې ټولی ټولنې باید لومړنۍ اشتراکي مرحله غلامي، سرمایه‌داري، سوسیالیزم تر کمیونیزم عملي کړي او که څنگه ؟.

شواهد وجود لري چې ښيي مارکس هیڅکله ټینگار نه کاوو چې د خپل ښار ارمان ته د رسېدو لپاره غیر کمونستي ټولنی هم خپل دغه نظریې عملي کېدو ته راکش کړي. مارکسیزم وایي یوازی یو خشن انقلاب کولی شي تحمیلي حکومتونه له منځه یوسي. مارکس باوري وو چې ددغه حکومتونو په خلاف کامیاب انقلابونه کولی شي پرولتاریایي دولت منځته راوړي او هلته به هیڅ

هغه دولت چې موږ یې د مستبدو او منفورو دولتونو په توګه یادونه کوو وجود نه لري. پرولتاریا دولت به ډیر ژر له منځه لاړ شي او خپل ځای به کمونیزم ته وسپاري مګر تاریخ ثابته کړې چې پرولتاریا دولتونه په اسانۍ او لنډه موده کې له منځه نه ځي بلعکس دا داسې حکومتونه دي چې پنجې یې د انساني ژوند هر کونج ته په اسانۍ رسیږي. بناً مارکسیستي نه انارشیزم منځته راوړي او نه هم ازادي. خو په پایله کې دا خبره هم یادولې شو چې که جګړییز انقلاب په هر علت وي په نړۍ کې یو ناکاره او خطرناک سیاست بلل کیږي.

اقتدار او بی دولتي

ډیری خلک به انارشي یا بی دولتي د اجتماعي کړکېچ او خشونت په توګه تلقي کوي که څه هم د انارشیزم نظریې پلویان دا نه وایي چې ګډوډي د هغوئ مطلوب هدف دی بلکی انارشیستان وایي چې که چیرته هیڅ دولت نه وای د انسانیت وضعیت به لا بهتر شوی وای، دوئ د ټولنی د نظم لپاره ځینی ساده لاری چاری ښیي. د پي جي پروډن په څېر اشخاص فکر کوي چې ټولنیزه ګډوډي او کړکیچ عادي انسانان منځته نه راوړي بلکی دا دولتونه دي چې مشکلات یې پیدا کړي دي. له حکومت نه د پروډن تعریف په دی ډول دی چې: د حکومت تر واک لاندی اوسېدل مساوي دي له نظارت لاندی اوسېدل، پوښتل کیدل، لاربښوونه کیدل، قانوني کیدل، کنټرولېدل، مهار کېدل، ارزیابي کېدل، تحقیرېدل او محکومېدل دداسی مخلوقاتو له لوري چې نه ددی کار مناسب عقل لري نه په نورو انسانانو کوم فضیلت لري او نه هم ددی کار حق لري.

ښی او چپ انارشېزم

کیڼ اړخي انارشیستان د نولسمې پېړی له اشخاصو مثلاً پرینس کرویتکین څخه عبارت دي. دوئ عقیده لري چې بی دولته ټولنی د یوی ډیموکراتیکی داوطلبانه همکارئ په پایله کی راتلی او ټینګېدای شي. شخصي دارایي به له شخصي لوازمو په استثنی یا ډیره کمه وي او یا به بلکل موجوده نه وي ځکه چې زراعت او د تولید منابع به د خلکو تر عمومي کنټرول لاندی وي.

ښي اړخي انارشیستان د نوی سیاسي نظریې څانګه ده چې ځینی وخت د سرمایه‌دارو ازادي غوښتونکو په نامه هم یادېږي. سرمایه دار ازادي غوښتونکي د ډیری کمی فیصدئ دولتي نظم غوښتونکي دي مګر ډېر کم له دغی ډلی نه بلکل دولت نه غواړي، ښي اړخي انارشیستان یا د هغوئ نژدی کړی یو داسی وضعیت ته سترګی په لاره دي چې هلته به سرمایه دار سیستم ځواب ورکوونکی وي بلکی یو څه به څارنې پرته.

دوئ وايي سرمايه داري د ټولنې د ټولو افرادو لپاره درنه ګټه راوړي او بلعکس قوانين او ماليات د خلکو دغه عمومي ګټه راکموي. دوئ وايي که چېرته مخالف قوانين او ماليات د توليدي منابعو د انحصار او محدوديت حق له منځه لېرې کړي په دې توګه د سرمايه دارئ طبيعي نظام بلکل خپلواک کېدلې شي.

آيا کولی شو دولت له منځه يوسو ؟

فرض کړې موږ فکر کوو چې حکومتونه يو بد شی دی څنګه به وکولی شو ځان ترې خلاص کړو؟- موږ واقعاً نشو کولی چې ترې خلاص کړو ځکه د ځمکې د مخ هر ځای د يو ملي دولتي قلمرو حصه ده. په تېر کې کېنې اړخو انارشيستانو باور درلود چې يوازينئ د خلاصون لار د دولتي لوړپوړو اشخاصو ترور او يا يو ټولنيز انقلاب دی چې دلته بايد د يوی مهمی استثنا يعنی ګاندي نوم واخلو، ګاندي يو کېنې اړخی انارشيست وو هغه ويل چې بهترينه ټولنه هغه ټولنه ده چې د کوچنيو محلي ګروپونو په داوطلبانه همکارئ ولاړه وي مګر هغه د هر قسم ګډوډئ او زورزياتي مخالف وو ددی په ځای هغه د منفي سوليېز مقاومت په پلوئ ټينګار کاوو.

ښي اړخي معاصر انارشيستان (سرمايه داران) غيرانقلابي لاری چاری توصيه کوي ددوئ ځينی متعقد دي چې کولی شو په سياسي ډموکراتيکو وسايلو دولتونه له منځه يوسو. او يو شمېر نور يی فکر کوي چې هر څومره دولتونه زموږ په روزمره ژوند کنترول زياتوي په همغه اندازه لا بې کفايته کيږي او ناکاره کيږي چې په نتيجه کی يې خودبخوده پاشل کيږي او له منځه ځي نو په دی توګه اړتيا نشته چې له خشونته ډک بدلون ته لمن ووهو.

ځينی داسی هم شته چې د سياسي مشرانو د سياست په بدلولو ټينګار کوي، انارشيستان بايد کوشش وکړي چې عاقل اشخاص او هغه کسان چې د نفوذ خاوندان دي لکه جنرالان او تجاران دولت سره له همکارئ زړه توري کړي او کله چې دغه متنفذينو انارشيزم ته پنا راوړه دولت په

خپله له منځه ځي. خو دا چې آیا حکومتونه له دیموکراتیک پلوه پرځول ممکن دي ؟- په دی نظر اتکاء چندان معقوله نه ده. عثماني لویه امپراتوري چی د مؤرخانو له نظره فوق‌العاده بی کفایته او فاسده وه کله چی له څو سوه کاله دوام وروسته وپرځېده بی دولتي یی منځته رانه وړه بلکی د عثماني امپراتورۍ له نړېدو وروسته کوچنی خو مضبوط دولتونه رامنځته شول چی تر ډېره صالح او له فساده پاک حکومتونه وو.

دا چې موږ ولی دولتونه لرو او ولی باید د دولتونو تر حکم او قوماندی لاندی کار وکړو ددی سوال ساده ځواب دادی چی هر هغه څه چی طبیعي دي نه تری تېرېدل ښه خبره ده او نه هم طبیعت د حل د یوازینۍ لاری په توګه منل معقوله ده. ځینی خلک وایي د بشر لپاره هر څه چی ممکن دي طبیعت بلل کیږي فکر کوو چی دا مفکوره تر یو حده افراطي ده ځکه انسان په خپل ژوند کی متواتر بدلون ته اړتیا لري او د بدلون لپاره په طبیعت کی انساني دخالت ته اړتیا ده. بلخوا هر هغه څه چی دا مهال یې موږ طبیعي بولو او انسان ته پکی لاسوهنه ممکن نه ده غیرطبیعي بلل منصفانه خبره نه ده.

توماس هابز چی د انګلستان د داخلي جنګونو په موده کې یې ژوند کاوو وایي: دولت د بشریت له طبیعي حالت سره هیڅ رابطه نه لري هغه په دی باور دی چی د بشر خپل اصلي حالت ډېر وحشي او خطرناک دی خلک دولتونه تاسیسوي چی له خپل طبیعي وحشي وضعیت نه وتښتي. هابز وایي لومړنی دولت د یو قرارداد په پایله کې رامنځته شو چی خلکو توافق وکړ څو یو پاچا وټاکي او مطلق قدرت به له هماغه سره وي او ددی قرارداد اصلي هدف د اقوامو او اقشارو ترمنځ سوله قایمول وو. هغه ټینګار کوي چی سوله د یو دولت د رامنځته کولو لومړنی شرط دی او سوله هغه وخت راتلی شي چی کله حاکمان د قدرت مطلق واکمنان وي هغه د واک تقسیم او محدودیت د کورنیو جګړو د پېښیدو اصلي علت بولي.

د دولت او طبیعت په اړه د هابز نظر د فیلسوفانو تر نیوکی لاندی راغلی چی له دغه معترضینو څخه یو مشهور یې هم جان لاک دی لاک وایي انسان طبیعي مسلم حقوق لري، د ازادۍ مالکیت او ژوند حق لري او د دولت وظیفه صرف او صرف د سولی برقراري نه ده. په همدی وجه د دولت قدرت باید محدود وي او په یو قسم باید د مختلفو سازمانونو تر منځ تقسیم شي. د جان لاک دغه شان نظریاتو د امریکا په انقلاب ژور تاثیر درلود او د استقلال اعلامیه طبیعي حقوقو ته څرګنده اشاره لري.په همدی توګه لاک او هابز په دی اختلاف سره لري چی د دولتونو پّ نه شتون کی انسانان څنګه لاری چاری وکاروي؟-.

د انسان نوعیت داسی دی چی کولی شي ځان له اجتماعي نظم او ترتیب سره برابر کړي که څه هم دغه ترتیب او نظم دده لپاره ډېر مختلف او متغیر وي. بعضي طوایف او قبایل په سوله کی ژوند کوي ځینی نور یې په جنګونو سره اخته دي او ځینی یې هم په خپلو همسایه‌ګانو د چور او چپاول له لاری خپل ژوند تامینوي. په دی وجه موږ نه پوهیږو چی په طبیعي حالت کی د انسان اوسېدل او زندګي به څنګه وي ځکه چی د انسان د ژوند طرز ځینی وخت سولییز دی او ځینی وخت جګړییز او نامناسب.

ژوند او مرګ

د فلسفي ځینی پخواني مسایل د ژوند او مرګ په سوالونو پوری رابطه لري او دا موضوع له نژدی دوه زره کاله راهیسی تر بحث لاندی ده. په اخلاقي فلسفه کی د قصدي او غیر عمدي قتل، ځانوژنې، په بل چا د خپل ځان د وژنې، د جنین د سقط او د ځنکدن په وخت کی د یو چا د پرېښودلو په داسی حال کی چې کولی شی ویې ژغوری ګڼ سوالونه مطرح کیږي.

قتل څه شی دی ؟-

قتل وژل دي لیکن هره وژنه قتل نه دی دا عبارت ده د انسانانو لخوا د نورو انسانانو قصدي او عمدي وژلو څخه. په دی صورت د حیواناتو له منځه وړل څه د انسان په لاس او څه د نورو حیواناتو په مټ دقیق قتل نه حسابیږي.

دوهم د قتل مرتکب باید پوه شي چی دده مستقیم عمل د یو چا د مرګ باعث کیږي او که هغه نه پوهیږي نو دده دا عمل تقصیر نه بلل کیږي، یو کس چی ځان یې په ډیر مهارت سره د ونی په شکل پیچلی وي او یا یې ځان پکی پټ کړی وي او یو بل څوک یې په ناپوهۍ په لوري ډزی کوي او لګیږي قاتل نه دی لیکن که یو څوک د ډیرو خلکو تر منځ ډزی کوي او دی ته نه ګوري چی مرمۍ په چا لګیږي برحق قتل حسابیږي.

دلته د یوی نکتی یادول ضرور دي چی قتل یوه حقوقي مسئله ده او دا چی د قتل موارد د قانون په اساس څه حکم لري د مختلفو هېوادونو تر منځ فرق کوي. کم عمره ماشومان نه شو کولی په قتل متهم کړو ځکه چی هغوئ نه پوهیږي چی مرګ علت او معلول څه شی دي لیکن د نسبتاً اوچت عمر ماشومان چی د مرګ او قتل په باب په څه پوهیږي او په دی جنایت قادر دي فرق لري. د عاقل او بالغ کس دا ادعا چی نه پوهېده وسله خطرناکه ده او یا دا چی وژل یو جنایت دی نه منل کیږي. دا لنډ توضیحات ډیری سوالونه بی ځوابه پرېږدي لکه:

- ✓ آیا قتل مختلف اقسام لري؟-
- ✓ آیا قتل دقیقاً د یو بیګناه کس د وژلو مساوي دی؟-
- ✓ آیا جنګ د قتل له انواعو څخه یو دی؟-
- ✓ آیا له ځانه دفاع کول اساساً قتل حسابېږي؟-
- ✓ آیا قتل یو بد تعریف لري؟-

د امریکا په قانون کی قتل په لومړئ دوهمه او دریمه درجه طبقه بندي شوي دي دا طبقه بندي په هغه زمینه پوری تړلی ده چی د هغی زمینې په مټ عمدي قتل رامنځته شوی دی خو په انګلستان کی بیا قتل پّ دوه طبقو تقسیم شوی دی قصدي او غیر قصدي قتلونه.

قتل عموماً عبارت دی له هغې وژنی څخه چی یو انسان د یو داسی جرم له کولو پرته ووژل شي چی د وژلو لپاره یې لازم جواز موجود وي. ددی اطلاق په اساس غیرنظامیان او عادي خلک چی په جنګ کی وژل کیږي د قتل قربانیان بلل کیږي. دا د فلسفې نظر دی ضرور نه ده چی حقوق دانان دی له دی وروستي نظر سره موافق وي. په جګړه کی ښکیل داوطلب سربازان په هغه صورت کی بیګناه نشي بلل کیدای چی جګړه غیر عادلانه وي په دی صورت کی عساکر یا خو قاتلین حسابېږي او یا هم د قاتلینو شبیه کوم بل څه -. د عسکرو دا دلیل سم نه دی چی (ما یوازی د امر اطاعت کړی دی) د مثال په ډول: هغوئ چی په نسل وژنه کی برخه لرله همدغه بهانه کوله خو دا بهانه معقوله او د منلو وړ نه ده. د منځنیو پېړیو فیلسوفان دا خبره تاییدوي چی دفاعي جنګ روا دی. ویتوریو او ګروتویس وایي چی د غیرنظامیانو او عادي خلکو په نښه کول هیڅکله جواز نه لري او دا کار عیناً قتل حسابېږي.

زیاتره فیلسوفان له ځانه دفاع کول بی قیدوشرطه روا حق بولي. توماس هابز لیکي: موږ نشو کولی انسان له خپلي دفاع نه محروم کړو دداسی چا په مقابل کی چی دده په لور زغلي او له منځه وړل یی غواړي. او دا میثاق چی په تشدد نشو کولی د تشدد مخه ونیسو باد او هوا ده، هر انسان د

ژوند کولو حق لري له خپل ځان نه دفاع کول د ژوند له حق سره مساوي ده خو په دې شرط چې د مدافع شخص انګېزه له ځانه دفاع وي نه حمله کوونکي ته صدمه رسول. د تېښتې د امکان په صورت کې د مهاجم وژل روا نه دي په داسې حال کې د مهاجم وژل چې د خپل حفاظت بله لار نه وي موجوده د غرب قضايي حوزه قتل نه بولي. په امريکا او فرانسه کې افرادو ته د شخصي دارايئ د حفاظت لپاره د مهاجم وژل جايز دي.

کله چې د قتل نوي توجيهات ليدل کيږي مجبور يو چې قتل ته هم يو نوې تعريف ورکړو لکه سياسي ترور، د خلاصون جګړه او داسې نور... خو که توجيه هر رنګه موجوده وي عمومي او واضح خبره داده چې قتل يو رذيل عمل دی.

ځانوژنه څه شی ده ؟

ادعا کيږي چې ځانوژنه يو شريف عمل دی ځينی وخت د سقراط مرګ د يو دليل په توګه راوړل کيږي خو دا نمونه دا خبره نه ثابتوي چې ځانوژنه يو ښکلی عمل دی. خو بيا هم کولی شو ووايو چې هر ويرانوونکی عمل ځانوژنه نه ده، له خطره ډک عملونو سره مينه لرل لکه د تيز رفتاره موټرو زغلول چې د مرګ باعث کيږي ددی نښه نه ده چې هغوئ واقعاً غواړي چې مړه دی شي. له فوځ يا خطري مرګوني بل هر ځواک سره يو ځای کېدل د ځان د وژلو مانا نه لري حتی يو سرباز چې ځان په نارنجک ورغورځوي څو د خپلو نورو ملګرو ژوند وژغوري له مرګه وروسته د زړورتيا مډال ورکول کيږي او په ځانوژنی نه متهميږي.

په خپله د سقراط مرګ ځانوژنه نه وه، د يونانيانو تر منځ د شوکران ښښل د اعدام يو شکل بلل کېده. فرض کړئ که په اعدام محکوم يو زنداني د زهرو له ښښلو غاړه غړولی وای نو د اعدام حکم به يې په يوه بله خطرناکه طريقه عملي شوی وای. د سقراط له لوري د شوکران ښښل په دې مانا وو چې هغه غوښتل د دار تختې ته په يوه نسبتاً اسانه او ارامه لار ورشي خو ځان ته له داسې

لاری د مرګ سزا ورکول لازم عمل نه دی ځکه کېدای شي سقراط د مرګ له سزا بخښل شوی وای په هغه حالت کی به سقراط هېڅکله شوکران نه وو څښلي.

د ځینو په نظر ځانوژنه هر وخت بده نه وي ځکه ځینی وخت ژوندي پاتې کېدل ډېر بد عواقب لرلی شي چې له مرګه هم بدتر وي. یو ډله خلک وایي ژوند زما خپل دی هر وخت چې هر څه می زړه غواړي له ژوند سره یې کولی شم. ځینی وخت له مرګه د بدتر حالت له ویرې خلک ځانوژنی ته ترجیح ورکوي مثلاً له نازي المان سره د جنګ په وخت به انګلیسي مامورینو زهري کېپسول له ځان سره ګرځول ځکه که نیول شوي وای تر داسی اندازی شکنجه کېدل چې تر مرګ سل واره بدتر وو. کله چې د دردونو د مخنیوي تکتیکونه محدود وو د سرطان مریضانو ته به تر حده زیات مرفین ورکول کېدل چې عیناً حکم یې درلود. دا چې آیا کولی شو ووایو چې ځانوژنه همېشه روا ده ؟- ځینې خلک استدلال کوي چې دقیقاً هماغسی چې یو انسان حق لري خپل زاړه اخبارونه د کور زاړه لوښي او لباسونه له منځه یوسي خپل ژوند ته هم خاتمه ورکړي ځکه زندګي د هر چا شخصي ملکیت دی او د هر چا ژوند په همغه کس پوری تعلق لري.

سمه ده دا به ومنو چې هر کس د خپل ژوند مالک دی لیکن دا به څومره لازمه وي چې خودکشي هم د انسان خپل حق وبلل شي ؟-

زما حق به د یو بی ارزښته شي لکه زوړ اخبار او د چای د زاړه لوښي د له منځه وړلو لپاره ومنو لېکن دا په دی مانا نه ده چې موږ د هر هغه څه د له منځه وړلو حق لرو چې موږ یې مالکان یو. ژوند د یو انسان له ارزښته ډک ملکیت دی او ددی ملکیت له منځه وړل د یو انسان مطلق حق نه شو بللی ځکه ځینی وخت د یو چا په ژوند پوری د نورو انسانانو ژوند تړلی وي. په پخواني روم کی پلارانو خپل اولادونه له منځه وړلی شول ځکه هغه وخت دا نظریه غالبه وه چې اولادونه د هغوئ په پلرونو پوری تعلق لري او د همدی تصور په بنیاد مېرونو خپلی ښځې هم وژلی شوی.

په غرب کې د عیسویت او ورپسې د فیمنیزم له تاثیر وروسته ټول دغه ډول پخواني رواجونه او د مالکیت نظریات وحشي وبلل شول.

ژوند د هر انسان خپل حق نه دی بلکې په یو ډول د هغه د ژوند حق له هغه ماحول سره شریک دی چې دی پکې اوسېږي او ده ته يې روزنه ورکړې ده. مثلاً په جاپان کې ځانوژنه تر ډېره قبیح عمل نه بلل کیږي خو که په فساد تورن یو جاپانی تجار په خپل فساد کې رسوا شوی وي او هغه د خپلې رسوایۍ په پایله کې وغواړي ځان ووژني دا به د جاپان په نسبت په یو غربي هېواد کې بده وګڼل شي ځکه چې هغه غواړي د پولیسو د مجازات له وېرې دا کار وکړي. په غرب کې ځانوژنه له متضررو اشخاصو د ښښني د غوښتو یوه لار نه بلکې له سزا نه د شرمناکې تېښتې په توګه تلقي کیږي.

د شر وجود

په نړۍ کې د شر موجودیت د توحیدي خدای پېژندنې لپاره عمده مسأله ده چې په بنیاد یې خدای مطلق مهربانه او مطلق واکمن دی. ځینې نور دینونه وجود لري چې د هغوئ د لمانځنې خدایان نه مطلق رحیم دي او نه مطلق قادر. همدارنګه داسې دینونه هم شته چې وایي د خدای ذات یو ناپیژندل شوی شی دی په همدی دلیل ددغه دین پیروان ګمان کوي چې د یو ناپیژندل شوي خدای عبادت کوي.

د اسلام، عیسویت او یهودیت برخلاف هغه ادیان چې ګڼ شمېر خدایان لري د شر د وجود شاید د خپلو خدایانو تر منځ د کشمکش نتیجه وبولي چې نه مطلق قادر دي او نه مطلق رحیم.

ملحد فیلسوف ډېویډ هیوم د شر مسئله داسې تشریح کوي: که په نړۍ کې د شر وجود د خدای په اراده وي په دی صورت کې هغه خیرخواه نه دی او که د شر وجود د خدای په اراده نه وي نو په دی صورت کې هغه مطلق قادر نه دی. دا چې شر به خامخا یا د خدای په اراده وي یا د خدای بې ارادې، نو په دغه دواړه حالته کې به خدای هم یا مطلق قادر نه وي یا مطلق رحیم. او درېمه نتیجه هم ممکن ده او هغه دا چې خدای بلکل وجود ونلري. ډېویډ هیوم دا مسئله واضح نه کړه لیکن په خپلو لیکنو کې یې ځای ځای د شر وجود د خدای د عدم وجود د یو دلیل په توګه کارولی دی په همدی دلیل موږ د هیوم د دریم نظر په سر له بحث نه صرف نظر کوو.

موږ به معمولاً د هغه شر تر منځ چې انسان یې ایجادوي او د هغه شر تر منځ چې انسانان کنټرول نه پرې لري په تمیز قایل شو. دا چې یو انسان بل ته شر پیدا کوي کولی شو اخلاقي شر ونوموو خو د زلزلې، قحطۍ او مریضۍ په شان شرونه طبیعي دي.

د الاهیاتو ځینی عالمان تاکید کوي چې شر صرف یو ذهني مفهوم لري. د شر او بد کلمات د نارضایت له صفاتو پرته بل څه نه وي، یعنی که په ساده ژبه ووایو هر هغه څه چې زموږ بد راځي او نفرت مو تری کیږي شر دی او هر هغه څه چې موږ ورسره موافق یو خیر یې بولو.

د ابن میمون په شان فلاسفه متعقد وو چې هر هغه څه چې له خیر نه خالي وي او د انسان تاوان پکی وي شر دی. بېماري، قحط، فقر او جهل ذاتاً شر دی ځکه چې انسان ته بدبختي راوړي. انسان نشي کولی ووایي چې شر خدای پیدا کړی دی، که فرض کړو ووایو چې یو سړی ړوند دی هغه ته ړندېدل شر دی ځکه چې عدم بینایي ده. یا په ملاریا ککړ یو کس ته د هغه د صحت غیر سلامتي یو شر ده خو دلته شر عدم نه ده وجود ده، د وینی په جریان کی د پلازما په نامه د ذره بیني موجود وجود.

بل اعتراض په هغه نظریه دی چې هم شر عدم او نشت بولي او هم یې د علت د قوی په توګه مطرح کوي کولی شو استدلال وکړو چې نشت نشي کولی د هیڅ څه شي علت شي ځکه یو څه چې نه وي نو علت به څنګه شي.

کله چې د علت او معلول مسئله راځ نو ضرور ده چې سرچینه به یې له یو وجود نه شروع کیږي. مثلاً ستالین او هټلر د یو وحشتناک شر علت ول هغوئ په خپل نوبت نور شرونه راوټوکول. دلته شر له خپلی سرچینی نه شروع شو او د دغی سرجینی په توګه ستالین او هټلر علت ول نه عدم او نشت.

ظاهراً د عدم نظریه د شر له مسئلی نه عاجز دی نو که شر د خیر نه شتون ته وایي دلته دا سوال مطرح کیږي چې څه علت دی چې دغه وحشتناک واقعیتونه رامنځته کیږي که چیرته خدای مطلق رحیم او مطلق قادر وي نو ولی اجازه ورکوي چې دغسې وحشتناک حقایق رامنځته شي ؟-

آیا د خدای او انسان د خیرخواهۍ تر منځ فرق شته ؟-

که چېرته په همدی نکتې توافق وکړو چې د انسان او خدای خیرخواهي په نوعیت کی متفاوته ده نو آیا دا د شر د مسئلی حل دی؟

ددی سوال په جریان کی سړی ویېلی شي چې آیا هغه خدای چې خېرخواه نه دی د عبادت لایق دی؟- دا ډېره لری ښکاري چې خیرخواه خدای دی وکولی شي وحشتناک شر چې په دنیا کی موجود دی امضا کړي او روا دی یې وبولي. که یو شخص د ماشومانو یوه ډله په حبس کی واچوي او تر مرګه یې وږي کړي داسی شخص به خلک دارالمجانین ته بوځي او د لیوني ګمان به پری وشي نو څنګه به یو مطلق قادر خدای وکولی شي هره ورځ د قحطۍ له وجی معصوم ماشومان ووژني؟-

همدا راز دا سوال مخی ته راځي چې د تکوین د نظریې دا دعوه چې خدای انسان په خپل شکل پیدا کړی دی څنګه ومنو. د الاهیاتو عالمان چې د متخصصو مؤمنانو اکثریت یی تشکیلوي وایي چې د خدای او انسان تر منځ شباهت جسماني شباهت نه دی بلکی تر ډېره حده دغه شباهت روحاني شباهت دی نو آیا په دی صورت کی د اجماع په باب د تکوین تفسیر رد کړو؟-

ظاهراً د خدای له وجود نه منکر فیلسوف ډیویډ هیوم وایي: د خدای په اړه دا تصور چې انسان یی په خپل شکل پیدا کړی دی کاملاً غلطي ده. آیا له دی نه دا نتیجه واخلو چې خدای خیرخواه دی خو قادر مطلق نه دی ؟- هیوم په ریشخند انداز سره وایي هغه خدای چې دا نړۍ یې پیدا کړی ده لومړی یې باید خپل هنر په یو بل څه ازمایېلی وای. هیوم وایي شاید د جهان خالق زوړ شوی وي یا شاید د نړۍ جوړوونکی خدای کوچنی ماشوم وي چې تر اوسه لا تازه زده کړی کوي.

که چیرته شر یوه طبیعي پدیده وي او انسان هم د خیر او شر تر منځ په فرق او انتخاب کولو کی خپلواک وي نو په دی اساس موږ باید د خیر او شر تر منځ په انتخاب قادر واوسو. لیکن د سیلابونو، خشک‌سالۍ او بېمارۍ په شان شرونه د انسان د انتخاب په نتیجه کی نه راځي، د هیوم

نتیجه ګیري داده چې زموږ لپاره د خدای ذات نالیدلی او ناپیژندل شوی دی او موږ نشو کولی یو نالیدل شوی شی کاملاً وپیژنو.

البته د هغه کسانو لپاره چې ملحدین دي د شر مسئله مطرح نه ده نږی اتفاقاً د شرورو لرونکی ده دقیق هغه ډول لکه نور طبیعي اشیاء چې وجود لري. د ملحدینو یوه ډله وایي چې د شر موجودیت همغه څه دي چې دوئ لا نور د خدای په وجود بی باوره کوي. لېکن د شر مسئله په خدای د بی باورئ مطلق او مطمئن دلیل نه دی که څه هم ځینی وختونه دا مسئله د خدای د وجود په وړاندی غاښ ماتوونکی ځواب وي خو په حقیقت کی داسی نه ده. موږ یو څو ځوابونه وړاندی کوو هغه چې تر اوسه مذهبي او غیرمذهبي فیلسوفان پری په بحث اخته دي.

- شر وجود نه لري
- خدای وجود نه لري
- شر هم وجود لري خدای هم وجود لري، هغه مطلق مهربانه دی لیکن مطلق قادر نه دی
- شر او خدای دواړه وجود لري، هغه مطلق قادر دی خو مطلق مهربانه نه دی
- شر او خدای دواړه موجود دي، لیکن خدای نه مطلق رحیم دی نه مطلق قادر
- خدای موجود دی لېکن تر اوسه په مکمل ډول د هغه د ذات درک او پېژندګلوي نه لرو
- څه مسئله نشته، د خدای څرګنده خېرخواهي د هغه څرګند قدرتونه او د شر ښکاره او ثابت موجودیت متقابلاً سره جوړ دي لېکن ددغه جوړښت نوعیت یو راز دی چې د بشر له درک او فهم نه لوړ دی.

د خدای وجود

یهودیت او مسیحیت دینونه خدای د یو نامخلوق او نامتناهي موجود په توګه تصور کوي چی نړۍ او هر څه چی په نړۍ کی دي همغه پیدا کړیدي. دا موجود د بشر په نسبت د خالق مقام لري ددغه دواړو دینونو په عقیده خدای د پلار په مقام دی چی خپلو انساني بچیان هم په دی دنیا او په اخروي دنیا تعذیبوي او تحسینوي. اسلام یعنی دریم لوی توحیدي دین په ځینی مواردو کی له دغه دواړو دینونو سره مشترکات لری. که څه هم مستقیماً خدای د پلار په توګه نه تلقي کوي لېکن بیا هم ددی باوجود الله یعنی د مسلمانانو خدای په قرآن کی د هو په لفظ ځانته اشاره کوي او دقیقاً د یهودانو او مسیحیانو د خدای په شان انسان تعذیبوي او تحسینوي.

البته د خدایانو مربوط تصور ددغه دریواړو دینونو له تاریخچی ډېر پخوا دی، داسی تر سترګو کیږي چی د خدای په اړه تصور د نړۍ د تاریخ په ټولو پیژندل شوو ټولنو کی د یو اساسي تصور په توګه موجود وو. د فیلسوفانو په باب باید ووایو چی هغوئ پیړی پیړی د خدای د وجود په اړه فکر کاوو د هغوئ علاقه غالباً په دلایلو متمرکزه وه.

آیا کولی شو د خدای وجود اثبات کړو ؟-

او یا دا چی هغه تنها تر ایمان پوری متعلق وبولو ؟-

د خدای د وجود د اثبات لپاره مهمترین دلایل عبارت دي له : دلیل د الهام په بنیاد، دلیل د معجزاتو په بنیاد، دلیل د علت اولی، دلیل وجودي، دلیل اتقان صنع.

دلیل د الهام په بنیاد

ټول دریواړه لوی توحیدي دینونه ادعا کوي چی ځینی وختونه خدای نارینه او ښځینه وو ته ځان په مخصوصه توګه ښایي په دی توګه درېواړه دینونه تعلیم ورکوي چی خدای په کوه طور کی

ځان موسی (ع) ته ښودلی دی او لس فرمانونه یعنی لس لوحی او قوانین یې هغه ته ورکړل. په دی سربېره عیسویان عقیده لري چی ځرنګه د نوي تعهد په بنیاد خدای عیسی مسیح په واسطه نوی شریعت بشر ته وحی کړ، په داسی حال کی چی اسلام وایي خدای یعنی الله له محمد سره خبری وکړی او بېلابېل دستورات او قوانین یی هغه ته ورکړل او مومنانو ته یې زېری ورکړ. همدا راز ځینی وخت عادي مومنان ادعا کوي چی د خدای د وجود په باب شخصي الهامات لري دوئ دغه الهامات ځینی وخت د خوب ځینی وخت د خیال او ځینی وخت د خارق العاده او معجزه یي تجربو په اساس یادوی. لېکن ددوئ مخالفین دغه خبره ردوي او وایي چی اکثره وخت انسان په خوب کی هغه څه ویني چی اصلاً حقیقت نه لري مثلاً یو څوک په خوب کی الوتونکی انسان ویني حال دا چی الوتونکی انسان بلکل وجود نه لري یانې خوب او خیال د اعتماد وړ دلایل نشي کېدای.

دلیل د معجزاتو په بنیاد

معجزات څه شي دي ؟- تر ټولو مشهور حکایت دادی چی معجزه پ انساني امورو کی غیرعادي واقعه ده چی معمولاً د ښه او یا بد شخص لپاره ګټوره ده او د خدای په مستقیم دخالت سره رامنځته کیږي. او یا د خدای په امر سره د پیغمبرانو او پاکو خلکو په واسطه رامنځته کیږي. معجزات اکثره د طبیعت برخلاف پیښیږي مثلاً کله چی انسان مړ کېږي هیڅکله بیا نه ژوندی کیږي خو که خدای وغواړي د خپل نېک بنده په لاس کولی شي مړي بیا ژوندي کړي.

معجزات هغه خارق العاده وقایع دي چی علم یی په بیان او درک قدر نه دی په همدی حال کی ماټریالسټ فیلسوفانو ته چی علمي ذهن لري هیڅ خارق العاده پیښه دومره خارق العاده نه ده چی د مادي علت فاقد وي، ماده پرست فیلسوفان یوازی په همغه حقایقو باوري دي چی مادي علم یی تصدیق کوي. اور همېشه سوزول کوي یخ همیشه یخول کوي، ټول طبیعي مواد د جاذبی د قانون طابع دي، اوړی همېشه په پسرلي پسې راځي، او ټول ژوندي سر یوه ورځ مري. روښانه ده چی

نړۍ د علت او معلول د قوانینو محکومه ده او که تر اوسه په کوم کار زموږ علم نشته باور دی چې په راتلونکي کې به پوهان ورته ورسېږي.

ډیوېډ هیوم (۱۷۱۱-۱۷۶۰) د هغو دین ضد دلایلو تر ټولو مخکښ مسؤل دی کوم چې دا وخت د غرب په الحادي محافلو کې رایج دي. هغه وایي: د طبیعي قوانینو د صدق لپاره ډېر زیات دلایل شته دي خو د معجزاتو د تایید لپاره ډېر اندک ثبوتونه شته کوم چې طبیعي قوانین یې نقضوي. هیوم وایي خلک طبعاً دروغجن هم شته دا چې فرد دروغ ویيلي یا د غلطۍ مرتکب شوی له دی ډېر احتمال لري چې ووایو طبیعي قوانین باطل شوي دي.

دلیل د علت اولی

د علت اولی مهمترین بحث له منځنیو پېړیو زموږ لاس ته رسېدلی دی، دا دلایل په دی توګه جریان مومي:

هر علت علت لري او خپله همدغه علت هم یو علت لري اخیري علت هم یو علت لري او دا مسیر همداسی د وروسته په لور تر اخره دوام مومي. اخیراً به همدغه علت یا متناهي ختمېدونکی وي او یا نامتناهي نه ختمېدونکی. اوس که دغه مجموعه متناهي وی نو باید د شروع یوه نکته ولري چې کولی شو هغی ته لومړنی علت ووایو او دغه علت اولی خدای دی. او که دغه مجموعه نامتناهي وي څنګه ؟- آکویناس له ډېرو ملاحظاتو وروسته دا امکان ردوي چې ټوله نړۍ له ازله موجوده وه او د زمان شروع یی نه درلوده، لېکن دلته باید وپوهېږو چې ارسطو په دی باب هیڅ تشویش نه درلود هغه باوري وو چې نړۍ له ازله موجوده وه که چېرته د ارسطو خبره سمه وي نو د علت اولی دلایل بې اعتباره کیږي.

آیا کولی ووایو چې د علت او معلول دلایل خطا نه دي؟-

آیا ممکن ده چې د علت او معلول ارتباط به خپل ذات کې هیڅ نه وي او دا هسی د بشر د ذهن زېږنده وي؟-

یا دا چې وپوښتو آیا ریښتیا هم علت له ازله وجود لري او زماني آغاز او شروع لري که نه ؟-

که د اکویناس دغه ادعا چې د نړۍ له ازله شتون نا ممکن دی ومنو نو باید پوښتنه وشي چې آیا د خالق لپاره د ازلی وجود تصور آسان دی؟- او که دی نو ولې ؟-

که چېرته موږ ومنو چې د خدای وجود له ازله وو نو دلته د ارسطو نظر په خپله تاییدیږي چې د ازل په نامه یو څه شته او دا حق بیا ارسطو ته حاصلېږي چې ووایي نړۍ له ازله موجوده وه. برعکس که ووایو چې خدای له ازله نه وو موجود نو په دی توګه دا خبره منځته راځي چې د خدای وجود هم باید علت ولري هغه علت هم باید یو علت ولري او همداسی تر اخره.

بعضی فیلسوفان وایي چې خدای په خپله د خپل ځان علت دی لېکن دا تصور چې علت په خپله د خپل ځان علت کېدلی شي د ازل تر مسئلی هم سخت او پیچلی بحث رامنځته کوي، یانی څنګه یو موجود چې وجود ونه لري کولی شي چې خپل ځان رامنځته کړي ؟-

دلیل د وجود په بنیاد

مشهور فیلسوف آنسلم (۱۰۳۳- ۱۱۰۹) له مقدس کتاب نه په دی عبارت شروع کوي چې احمق په خپل زړه کی وویل خدای وجود نه لري، هغه وایي حتی د خدای منکرین هم باید د خدای تصور په زړه کی ولري له دی بغیر هغوئ نشي کولی په خپله خبره هم وپوهېږي.

(خدای وجود نه لري) دا تصور چې حتی یو احمق یې هم په خپل زړه کی لري دقیقاً څه شی دی ؟

آنسلم وایي د خدای تصور د هغه موجود تصور دی چې له هغې د کوم بل لوی شي تصور نشو کولی، یعنی موږ نه شو کولی چې له خدایه د بل لوی شي تصور وکړو څکه د خدای تصور

عبارت دی د یو داسی موجود له تصور څخه چی تر ټولو پوه، تر ټولو زورور، ازلي او مطلق کامل دی نو دغه تصور د خدای تصور دی او په کایناتو کی ددغه تصور بل مثال نه لیدل کیږي.

دلیل د اتقان صنع

د خدای د وجود د تایید لپاره دا دلیل د فلسفی تر ټولو ګویا دلیل دی چی دنیا او په دنیا کی شته اشیاء د یو عجیب نظم لرونکي دي د سیارو له حرکاتو نیولی د مغزو تر خارق العاده جوړښت پوری دا هر څه تصادفي نشي کېدلی دا ډول نړی نشي کولی بغیر له هدفه او تصادفي منځ ته راشي دا دنړی د یو حیرانوونکي هنري اثر مشابه ده.

ویلیم پالي (۱۷۴۳-۱۸۰۵) دا له ساعت سره مقایسه کوي که چېرته موږ په یوه بی انسانه جزیره کی ساعت ومومو هیڅکله به څوک داسی فکر ونه کړي چی په دی جزیره کی د ساعت دا ډول پیدا کېدل تصادفي وي او دا ساعت په خپل سر رامنځته شوی دی بلکی بلافاصله به مو نتیجه اخیسته چی یو عاقل موجود شته چی د کوم غرض په خاطر یی دا ساعت جوړ کړی دی ، په دی توګه ساعت ساز له خدای سره مقایسه کیږي.

ډیوېډ هیوم وایي: نړی نشو کولی چی له انساني صنعت سره تشبیه کړو هغه وایي که نړی له ساعت سره مشابه ده له غټو غټو حیواناتو او ونو بوټو سره هم مشابه ده ؟- که ساعت کوم عاقل شخص طرحه او ډیزاین کړی دی نو حیوانات او ونې بوټي طبیعتاً رامنځته شوی دی چی د یو ساعت ساز او ډیزاینر شتون ردوي.

دلته سوال دادی چی آیا له یو مدبر او طراح پرته کېدای شي دغسی منظمه نړۍ رامنځته شي ؟- د ډیوېډ هیوم ځواب دادی چی ثبات له ګډوډۍ او نامنظمۍ نه ډېر ارزښتمند دی نړی طبیعتاً استواره او باثباته ده او اړتیا نشته چی څوک یې کنټرول کړي د طبیعت قوانین هر څه کنټرولوي او دوام مومي.

برابري او مساوات

آیا برابري یو داسی ارمان دی چی د دفاع کولو ارزښت لري ؟-

دلته اړتیا ده چی توضیح کړو چی موږ د کوم ډول برابرۍ خبره کوو. ځینی وخت د برابرۍ ټکی د اذهانو د مخشوش کېدلو سبب شي ځکه کله کله مساوات طلبان وایي چی خلک په هر حال سره برابر دي وروسته دا نتیجه ګیري وشي چی باید ټول خلک سره برابر اوسي ددی ابهام د توضیح لپاره باید د برابر کلمه په څو مختلفو جملو کی استعمال شي.

کولی شو ووایو چی د مساوات طلبۍ مخالفان ددغه غلط فهمۍ اصلي قربانیان دي هغوی د برابر د کلمې په مقابل کی وایي چی خلک بی تردیده سره برابر نه دي او پوښتي چی کله تاسو وایئ چی خلک سره برابر دي مقصد مو څه دی ؟- هغوئ په دی هم نه پوهیږي چی له هر لحاظه د خلکو برابري هم زیانمنوونکی ده او هم ناممکن ده.

بېشکه هیڅ حکومت که هغه هر څومره قدرتمند حکومت وي هم نشي کولی چی ټول خلک هم د قد هم د جرأت او هم د مهارتونو په لحاظ سره برابر کړي. که چېرته چارواکو کولی شوای چی د یو چا ذهني توان پورته کړي اول به یې خپله توانمندي پورته کړی وه.

لېکن حکومت کولی شي خلک په ځینی نورو مواردو کی سره برابر کړي. مثلاً حکومتونه کولی شي خلکو ته د برابرۍ رایې ورکولو حق ورکړي. او یا د مساویانه محاکمې کولو حق ورکړي دا ډول سیاسي برابري اصولاً ناممکنه ده. د اقتصادي برابرۍ له عهدی هم هیڅ حکومت کامیاب نه دی وتلی لېکن ځینی نور فکر کوي چی دولتونه کولی شي خلک د مادي امکاناتو او درآمد له لحاظه سره برابر کړي. کله چی موږ د برابرئ خبره کوو حتماً به زموږ هدف یا سیاسي برابري وي او یا هم د مادي وسایلو او آمدن برابري. ډېری غربي فیلسوفان بلخصوص هغوئ چی د مساوات

طلبۍ ضد دي دا تاییدوي چې سیاسي برابري د سیاسي آزادۍ اساسي شرط دی، او په همدی وجه برابري یو سالم ارمان دی.

اقتصادي برابري د نړۍ د اکثره جنجالونو منشأ ده ځکه چې اقتصادي برابري له اړتیاوو، غوښتنو او تمایلاتو پورې اړه لري. آیا هغه خلک چې په ذهني، ښکلا، کاري ځواکمنی او د بیداری له لحاظه نابرابر دي باید د اقتصاد له لحاظه هم سره برابر کړو ؟- یا دا چې آیا د ښایست په لحاظ بهتر شخص د یو بدرنګ کس په نسبت د زیات عاید د ترلاسه کولو حق لري ؟-

هغو تولنو ته لاسرسی چې اقتصادی نابرابري یې لرله یو اساسي مشکل وو. دلته لیدل کېږي چې اقتصادي برابری ته لاسرسی هغه وخت کیږي چې د افراط او نابربرۍ له پولو تېر شو خو داسی نه لکه جورج اورل چې وایي چې شخصي دارایۍ دی هم په مساویانه ډول بی له تبعیضه د افرادو تر منځ سره وویشل شي. تاریخ راښیي چې هېڅکله داسی اعمالو نابرابري په برابری نه ده بدله کړی. د دارایۍ تقسیم د برابری دایمي حالت منځته نشي راوړلی او نه هم د مساوات طلبۍ دوامدار خوب لیدنه د تحقق قابل ده، بلکې حکومت باید د لازمي برابرۍ د ساتنی لپاره د اقتصادي زیربناوو چلښت ته دوام ورکړي او هغو کسانو ته د کار کولو زمینه برابره شي چې د اقتصاد د چلښت او لوړتیا توان لري.

امریکایي لیکوال رابرټ نازیک د سیاسي فیلسوف او د ښي اړخي سرمایه‌داری مدافع آین رند له نظریې ژور متأثر دی. نازیک په خپل کتاب (بی دولتي: دولت او د آرمانونو ښار) کی ادعا کوي چې که چېرته دولت غواړي چې اقتصادي برابري ایجاد کړي نو د بالغو افرادو ترمنځ دی سرمایه داري فعالیتونه غیرقانوني اعلان کړي. دلته د مثال په ډول یوه کیسه رانقل کوو: مثلاً ویلټ چیمبرمین فوق العاده تکتیکي شخص ده او ډیر خلک د هغه د مسابقې د لیدلو لپاره ورځي خو ویلټ په دی شرط لوبه کول غواړي چې دده طرفداران باید دده په صندوق کی ډېری پیسی واچوي. نازیک وایي د یو مساوات طلب په نظر چیمبرمین حق نه لري او دا له انصافه لېری خبره

ده ځکه باسکټ بال یوه ګروپي لوبه ده چیمبرمین نشي کولی چې د ګروپ د نورو لوبغاړو په نسبت زیاتی پیسې لاسته راوړي. خو له بل لوري وایي چې د هغه د طرفدارانو له دی نه منع کول چې خپل قهرمان ته اضافي پیسی ورکړي د هغوئ د آزادۍ سلبول دي.

نازیک د دارایئ د تقسیم په باب متفاوت نظر لري. هغه وایي هره سرمایه له یوی مشروع لاری ترلاسه شوی ده. شاید داسی هم وي چې د زور او یا غلا له لاری پیدا شوي وي. که د سرمایې فعلي صاحبان او یا پلرونه یې د غلا او زور مرتکب شوي نه وي د هغوئ له دارایئ نه د محرومولو هر ډول کوشش د هغوی په حق ښکاره تعرض دی. ځینی وخت دا هم وایي چې حکومتونه چې له فقیرانو سره د کومک لپاره کوم مالیات له سرمایه دارو راټولوي په جریان کې یی د رعیت ډیری حقوق تر پښو لاندی کېږي. په دی صورت دولت باید دولت حداقل وي په دی مانا چې د دولت وظیفه یوازی له جنایاتو مخنیوی او د بهرني دښمن په مقابل کی دفاع وي.

د فرصت برابري

مساوات طلبان ځینی محدودیتونو ته ترجیح ورکوي یعنی د فرصتونو مساوات.

دلته مهمه نظریه داده چې هر څوک باید په ټولنه کی د کامیابۍ چانس او فرصت ولري. ددی امر د ممکن کېدلو لپاره باید دا وظیفه دولت په غاړه واخلي چې کولی شي له مالیاتو څخه د مدارسو او تعلیمي او تحصیلاتي مؤسساتو د جوړولو لپاره کار واخلي. لېکن هیح کس نه غواړي چې مالیات ورکړي خو دداسی کسانو شمېر هم کم نه دی چې ددی لپاره مالیه ورکوي څو د پوهنتوني زده‌کړو کلینیکي مرستو او ټولنیزو رغنیزو چارو له فرصت څخه په مساویانه ډول استفاده وکړی شي.

په غرب کی اکثره خلک د نازیک او آین رند د نظریې پلویان نه دي خو هغوئ دا امکان هم مني چې ډیری خلک اخلاقاً ددولتي بودیجو لپاره له خپلو شتو لاس په سر کېږي هغه شته چې ددوئ قانوني ملکیت دي.

په دې توګه وییلی شو چې دولت په خاصو او معیینو حالاتو کې حق لري چې د عمومي لویو مصالحو په خاطر ځینې اشخاص د هغوئ له آمدن نه محروم کړي.

قانون او ارزښتونه

ځینې مساوات طلبان د خپلو ارمانونو د دفاع لپاره د حکومت او قانون استناد کوي، خو قوانین باید اجتماعي وي او د مشخصو اشخاصو او محوطې لپاره نه وي، او که داسې وي هغه اصلاً قانون نشي بلل کیدای.

چېرته چې د یوې اجماع په صورت کې له قانون نه برخمن کیدل موجود وي او په پراخه توګه له هغې حمایت وشي نو فکر وکړئ چې د مساوات لپاره مو یو مناسب فرصت تر لاسه کړې دی. لېکن مساوات طلبان له قانون نه د یو لوړ شي په لټه کې دي چې د خپل هدف دفاع پرې وکړي، هغوئ غواړي چې له سیاسي، اقتصادي او احتمالاً اجتماعي برابرئ نه هم دفاع وکړي. اکثره وختونه قانون د ټولو هغو خلکو لپاره یو قسم تطبیقیږي چې قانون تر پښو لاندې کوي خو بیرته د قانون په باب دا احتمال وي چې د ټولنې د ځینې ګروپونو په وړاندې په تبعیض او نابرابرئ قایل دی. د جنوبي افریقا د عبور او مرور قانون همداسې وو، له هغوئ سره چې د عبور او مرور له قانون نه تخلف کوي یو شان برخورد کېده خو سپین پوستي له هماغه اول وخته د قانون په عملي کولو مجبور نه ول.

ښېکه د انسانیت ارمان دادی چې د ټولنې تر منځ مهرباني، عاطفه او متقابل احترام موجود وي په دې توګه باید ټول انسانان د ټولنې هرقشر ته که هغه لوړ وي او که ټیټ په عزت او احترام قایل وي بې له دې چې فرق پکې وشي. بلخوا که څه هم دا عمل ممکن دی خو په عملي ډګر کې ډېر کم تطبیقیږي.

حد اقل دولت

آین رند، نازیک او نور ښي لاسي ازادي غوښتونکي استدلال کوي چې د دولت بهترین قسم حداقل دولت دی. حداقل دولت یعنی هغه چې د خپل فعالیت حوزه په ځینی زمینو پوری محدودوي، دغه حوزی د بهرنۍ حملې په مقابل کی دفاع او دنظم او قانون د ساتنې په شمول ساحاتو ته وپیل کیږي. د نازیک په باور د دولت حنجره د ملت لخوا د قانون د عملي کولو په خاطر د ځینې ازادیو قربانولو ته وایي، موږ په قانون کی دقتل خلاف نکات ځایوو څکه هیڅوک باید د خپل همسایه د وژلو حق ونلري، دا په یو ډول محدودیت دی خو داسی محدودیت نه دی چی زموږ د ځوریدلو سبب شي هغه محدودیت چی موږ یې منلو ته تیاریږو هغه محدودیتونه دي چې موږ یې عملي کول اړین بولو.

په حقیقت کی ځینې مساوات طلبان او د مساوات طلبۍ ضد اشخاص په همدی ټکي سره وران دي چې د دولت د مسؤلیت او ثدرت ساحې دی وټاکل شي یعنی دا ټکی دی روښانه شي چې دولت تر کومه حده قدرت باید ولري.

آزادي

په سیاسي او اجتماعي برخه کی آزادي د یو انسان د حقوقو بنسټ دی.

- ✓ له سانسور څخه آزادي: یعنی د لیکلو او ویلو آزادي هماغه څه چی کټ مټ انسان یې غواړي.
- ✓ له مذهبي تحمیل څخه آزادي: یعنی د ځانځلولپاره آزادي چی د یو فرد حق دی او همدا راز د نه ځانځلو لپاره د انسان خپلواکي.

سیاسي آزادي

ټولی ازادۍ سیاسي نه دي، له ویری نه آزادي یعنی د روزولټ نظریه په پام کی ونیسی: روزولټ د هغې ویری خبره کوله چی مستبد دولتونه یې د رامنځته کولو باعث وي. لېکن خلک نوری ویری هم لري، خلک غواړي د مرضونو له وېری د ذهني او رواني اختلالاتو له وېری او د یوازیتوب له وېری نجات ومومي.

خو زموږ بحث دلته د سیاسي آزادۍ په وضاحت څرخي چی د افرادو او دولت مربوط کیږي. سیاسي آزادي په خپل ځان کی یو ډیر پراخ بحث دی لهذا موږ په دری اصلي پوښتنو سره دا موضوع غزوو.

I. اوله پوښتنه داده چی څو قسمه سیاسي آزادۍ وجود لري ؟
II. آیا د سیاسي آزادۍ مختلف اقسام له یو بل سره رابطه لري ؟ په بل عبارت که چېرته یوه ټولنه یو ډول آزادي لري آیا دغه آزادي نوری آزادۍ هم تضمینولی شي ؟

III. دریمه پوښتنه داده چې کوم ډول آزادي مهمه ده ؟

څلور ډوله سیاسي آزادۍ وجود لري:

- ✓ ملي آزادي یا استقلال د استعمار په مقابل کې
- ✓ د مشروطه حکومت په مقابل کی آزادي یعنی د استبداد په مقابل کی جګړه
- ✓ فردي آزادي
- ✓ او اقتصادي آزادي

استقلال یا د استعمار په ضد جګړه

آزادي د مدني حقوقو د تر لاسه کولو، د دېموکراسۍ د رامنځته کولو او له مشروطه حکومت څخه د خلاصون په مانا نه ده، بلکې تر ډېره د استقلال په مانا ده یعنی د بهرنیو اربابانو له سلطې څخه خلاصون.

ولی حکومتونه له بهرنیو حاکمانو وېره لري ؟- شاید په دی وجه چې استعماري استبداد تر بومي او وحشي استبداد بدتره وي. په دی بنیاد بېشکه مستبد حکومتونه له خپل رعیت نه بده اقتصادي استفاده کوي خو دا ډېره واضحه ده چې استعماري حکومتونه د مستبدو پاچاهانو او حاکمانو په نسبت له خپلو رعایاوو ډېره بده استفاده کوي، او اقتصادي استفاده تر ډېره د یو ملک په مستعمره کېدلو تمامېږي.

استعماري حکومتونه د دین کلتور او ژبی له نظره د محلي استبدادي حکومتونو په نسبت ډېر بدتر وي. اکثره وخت استعمار کلتوري دیني او ژبنۍ ویرانۍ له ځان سره لري. د استعمار بدترین جنایات شکنجه او قتل عام ده.

لېکن په مختلفو وختونو کې په دغه خاورینه ځمکه مختلفو ظالمانو وجود درلود چې په خپل رعیت یې تر بل هر خارجي استعمار زیات ظلم او ستم کړی دی لکه کالیگولا او پول پوت هغه پاچاهان وو چې په خپلو خلکو یې هغه بلاوې نازلې کړې چې هیڅ استعمارګر یې شاید په خپل استعمار لاندې خلکو رانه ولي.

د مشروطه حکومت په چوکاټ کې سیاسي آزادي

د آزادۍ لټون غالباً د قلم او بیان جګړه او کله کله د تورو جنګ چې د دیکتاتورانو او مطلقه پادشاهانو په خلاف وي. کله چې د حاکمیت لاندې کسان د یوې نمایندګۍ شکل جوړول وغواړي د دیکتاتورانو او پاچاهانو قدرت محدودېږي. په دې بنیاد که هر څه مساوي وي د خلکو د نمایندګۍ زیاتوالی به د حاکمانو د قدرت په کمېدلو تمام شي. یو دلیل همدا دی چې سیاسي نماینده – ګۍ د آزادۍ په مانا دي.

هر حکومت د خپلو خلکو لپاره سخت یا ضعیف محدودیتونه رامنځته کوي خو د مساوات په صورت کې خلک له دغه محدودیت نه ازادېږي. هغه خلک چې له خپله منځه د حکومت لپاره نمایندګان ټاکي د ځان لپاره د لا ډېرې ازادۍ غوښتونکي وي.

خو آیا پارلمانی حکومت کافي دی ؟- نه ! ځکه پارلماني حکومت یوازې په همغه خلکو تکیه دی چې د پارلمان په چوکۍ یې تکیه وهلي وي.

آیا شاهي حکومت کافي دی ؟- نه ! لومړی باید دا وپوښتل شي چې آیا مشروطه حکومت د ټولو خلکو د نظر او تایي وړ دی او که یوازې د یو څو کسانو.

د سیاسي احزابو شتون روا دی خو آیا د رای ګیرۍ نظام واقعاً عادلانه دی. په سترو ټولنو کې دا ناممکنه ده چې مستقیماً دیموکراسي پلې شي او یا هر کس دې هرې سیاسي موضوع په اړه د یوې رایې ورکولو حق ولري، دلته یوازې ممکن کار منظم انتخابات دي چې پکې هر بالغ شخص

یوازی د یوی رایې حق لري او پکې هیڅ سیاسي حزب غیرقانوني نه وي او کاملاً سیاسي آزادي ولري، او انتخاباتي نظام دروغجن او د خلکو د غلطولو د وسیلې په توگه ونه کارېږي.

آیا یوه آزادي د ټولنې نورې آزادۍ هم تضمینولی شي ؟-

متأسفانه چې دی سوال ته ځواب منفي دی ځکه د یوی آزادۍ لپاره جگړه د ټولو آزادیو د ترلاسه کولو په مانا نه ده، تاریخ ثابته کړې چې د استقلال لپاره کامیابه جگړه هر ډول حکومت په ځان پسی لرلی شي که چېرته د یو ملک په تقدیر کې دیموکراتیک نظام لیکل شوی وو دا به د هغوئ لویه نېکمرغي وي. بېشکه ملي استقلال د سیاسي آزادۍ او په خپل سرنوشت د حاکمیت د ټاکلو لپاره ضروري شرط دی خو کافي شرط یې نشو بللی.

د مشروطه حکومت په قالب کی سیاسي آزادي یوه بله نظریه ده. ددی ډول آزادۍ مدافعان لکه د متحده آیالاتو بنیادگزار چې قصداً یې ټول رعایتونه په خپل جنس او نژاد پوری محدود کړي وو. په دی بنیاد حتی به پرمختللو دیموکراتیکو هېوادونو کی هم د مملوکیت خدمات ټولو هېوادوالو ته په مساوي توگه نه دي وړاندی شوي. د نړۍ تر ټولو مشهور دیموکراتیک هېواد هم تر ۹۰ کلونو پوری له خپلو خلکو ظلم لغوه نکړی شو او د خپل تاسیس تر سلو کلونو یې هم ښځو ته د رایې ورکولو حق ورنکړ. د متحده ایالاتو په جنوبي ایالاتو کی د تور پوستو رایه ورکوونکو پراخ ترور، د تشدد او بدچلند اعمال، د ښځینه فعالانو بندي کول او اجباري واده کول ددی قدرت بېلگی دي چې حتی په لویو ولسواکو هېوادونو کی وجود لري. تر ډېره په اکثریت ولسواکو ټولنو کی هم فردي آزادي لکه د بیان آزادي نشي تضمینېدلای.

آیا مشروطه حکومت د آین رند او نازک مطلوب اقتصادي آزادۍ تضمینولای شي ؟- بلکل نه !

بعضی هغه دولتونه چې کامل پارلماني او یا مشروطه دي خپل اقتصاد د سوسیالیزم او سرمایه دارئ په ترکیب مخکی وړي. هغه هېوادونه چې اقتصادي آزادي لري غالباً له نورو آزادیو هم برخمن

دي. په عین حال کې اقتصادي آزادي سیاسي آزادي هم چې مطلب مو مشروطه حکومت دی نه تضمینوي پاتې خو لا د بیان او مذهب آزادي.

رند او نازیک د خپلو نظریاتو د تحقیق لپاره یوازې متحده ایالاتو ته پنا وړي حال دا چې د نورو نړئ په هېوادونو کې وضعیت متفاوت دی او یوازې د متحده ایالاتو د وضعیت مطابق پالیسي د نورو هېوادونو نظام نشي رهبري کولی، هغوئ باید پوه شي چې د نورو نړۍ هېوادونه سرمایه-داري او دیموکراتیک نه دي.

د اسلام تر حاکمیت لاندې ممالکو کې سرمایه داري ممکنه ده که څه هم په ډیرو اسلامي هېوادونو کې په مکمله توګه مذهبي آزادي نشته او د همدغه محدودیتونو په وجه په ډیرو اسلامي هیوادونو کې نه مشروطه مترقي او پرمختللي نظامونه شته او نه کافي امن او نظم.

نو له دې سره دې نتیجې ته رسیږو چې د ازادۍ مختلف اقسام نشي کولی د یوبل حقوق تضمین کړي بلخصوص فردي آزادي.

فردي آزادي او طبیعي حقوق

جان لاک په خپله دوهمه رساله کې د مدني حکومت په طبیعي حقوقو خبره کوي. هغه وایي چې درې طبیعي حقوق وجود لري: د ژوند حق، د آزادۍ حق او د رایې حق.

خو توماس جیفرسن د طبیعي حقوقو د دریم قسم یعنې د درایئ د حق په ځای د نېکمرغۍ لټون لیکي. د لاک دوه رسالو او د امریکې د استقلال اعلامیې په امریکایي فیلسوفانو ژور تاثیر کړی دی او د هغوئ ډیرې باوري دي چې اخلاق د حقوقو اساسي پایه ده.

که څه هم چې د طبیعي حقوقو نظریې په سیاسي او اخلاقي مفکورو کلک تاثیر لرلی دی خو باید ومنل شي چې د ضعف نکات هم لري. یو عیب یې دادی چې دغه نظر نسبتاً مبهم دی یعنې په

څه وجه یو حق کولی شو طبیعي وبولو ؟- بل دا چې دا ادعا چې وایي انسان دغه طبیعي حقوق لري نه موږ ته راښیي چې کوم شیان په دغه حقوقو کې داخل دي او نه یې هم د دفاع او تحفظ لپاره لارې چارې راته وایي.

که چیرته د آزادۍ حق د انسان طبیعي حق دی نو آیا هغه جنایتکاران چې محکوم دي هم د آزادۍ طبیعي حق لري ؟- که هو نو آیا ددوئ د طبیعي حق د استقرار لپاره ولته عمومي عفوه وشي که څنګه؟

فردي آزادي او مدني حقوق

فردي آزادي له هغې آزادۍ څخه عبارت ده چې د بل چا له مداخلې خالي وي بلخصوص په شخصي ژوند کې د حکومت د ناروا مداخلې پرته. دا په دې مانا ده چې د شخصي ژوند ځینې حدودات باید د هیچا ترکنټرول لاندې نه وي. دا چې دا قلمرو کوم دی په خپله د آزادۍ له اصولو کولی شو استنباط وکړو. عموماً باور دادی چې د شخصي آزادۍ حصې د شخص د بیان آزادي او د قلم آزادي ده. د مذهب آزادي د اطلاع رسونې آزادي او واده کولو یا نه کولو آزادي عبارت دي د شخص له فردي آزادۍ او د فکر او عقل له حیات څخه.

د همدې نظریې پلویان وایي چې د دغه ازادیو د حصول لپاره د قانون حمایت ته اړتیا ده او باید اقلیتونو ته هم دغه حق ورکړل شي. ډیر نور غربي فیلسوفان له مختلفو لارو د فردي ازادۍ د حمایت غږ پورته کوي. د نمونې په خاطر بنیامین کنسټېنټ باور درلود چې مذهبي آزادي د مالکیت آزادي او د عقیدې آزادي د یوې پرمختللې ټولنې بنیادي ضرورتونه دي. ځینې نور د بیان او خپرونو په آزادۍ ټینګار کوي. هغوئ چې له فردي آزادۍ دفاع کوي ډېر زیات دي خو باید له جان ملټ، ټام پین، ماري ویسټېن کرافټ، توماس جیفرسن او جي ایس میل روزولټ څخه یادونه وکړو.

د پایلی په توګه وییلی شو چی د یوی ټولنی وضعیت د هغه ټولنی آزادي راته تشخیصوي. ښکاره ده چی د بیان او فکر آزادي نه وي موږ حتی د سوال کولو لپاره هم خوله نشو خلاصولی پاتی خو لا د ټولنی د نورو ضرورتونو د رفع کولو هوډ او اقدام.

- پای -